

Man går ikke i dybden, man skraber bare i overfladen, måske fordi tid eller evner ikke er til stede. Det gør sig gældende i egen tilværelse, i de venskaber, man ejer, eller i Guds ord. Derved kan man gå glip af nogle store chancer for rigdom.

Rigdom, det var ikke just det, der prægede Jesu første tilsynekomst, hvor Gud selv valgte at blive menneske. Nej det var vist den skrabeudgave af fødselsudstyr, personale og fødestue.

Fødestuen bliver det ikke forundt alle mennesker at komme forbi. Desværre er menneskeheden blevet bedraget, så

nogle af Guds fantastiske og elskede skabninger bliver skrabet ud af moders liv, inden de er helt klar.

Helt klar var de tåbelige fem brudejofruer ikke. De tog sig en skraber, så det kom helt bag på dem, at brudgommen var på trapperne. De formåede ikke at holde ud i løbet.

Løbet skal vindes, og efter sigende giver det en sejrskrans, der ikke visner og en tilværelse på et sted, der er alt andet end skrabet, og som vi har en evighed til at gå i dybden med.

Malene Hvidberg

Juletraditioner;

» Det er berigende at møde andre nationaliteters juletraditioner, men jeg savner julegudstjenesten, julesalmerne og adventstidens opbygning frem mod juleaften

Iben Lauridsen
side 3

Målestok;

» Gud overrasker os ved hele tiden at gå på tværs af vore tanker og planer, når han vælger det efter vores målestok ringeste som udgangspunkt for det allerstørste

Ingolf Henoch Pedersen
side 10

Anoreksi;

» Bogen *Min vej ud af anoreksi* beskriver en lidelse, som giver meget lidt plads til at "elske din næste som dig selv", og det er vist en lidelse, mange af os kan diagnosticeres med

Daniel Bernhard
side 12

Tilbage til Grønland

Solveig og Søren Eriksen udsendes af Sømandsmissionen til Nuuk og bliver associerede LM-missionærer

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Når Solveig og Søren Eriksen midt på foråret udsendes af Sømandsmissionen til Nuuk (Godthåb) i Grønland, hvor Søren skal være sømandsmissionær, vender de tilbage til et gammelt kald.

Det gør Luthersk Mission, som de to vestjyder har fået en associeringsaftale med, også. Anne Juhl var udsendt af LM i årene 1968-1973 og 1977-1988, og fire ægtepar havde associeringsaftaler med LM frem til 2001.

"Grønland optræder ikke i vores strategipapirer lige nu, men vi har lovet os selv, at vi vil lade Gud tage fusen på os," udtaler generalsekretær Jens Ole Christensen.

Læs side 9

FOTO: ID 23411424 © LASZLO HALASI | DREAMSTIME.COM

Kommuner vil registrere dåb og dødsfald

Københavns kommune ønsker at indføre civilregistrering uden om folkekirken

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Københavns kommune har besluttet at arbejde for at fødsler, dødsfald og andre civile registreringer fremover skal kunne ske både i Borgerservice i kommunen og på kirkekontoret. Ifølge en undersøgelse foretaget af YouGov for foreningen Humanistisk Samfund mener 75 procent af danskerne, at registreringen skal ud af folkekirken.

Tommy Petersen (B) udtaler til *Kristeligt Dagblad*, at forslaget skal ses som et udtryk for, at kommunen

ønsker at imødekomme de 40 procent af københavnere, som ikke er medlem af folkekirken.

Også i Aarhus er SF'eren Thomas Medom positiv over for en ændring. Han henviser til, at han selv er ateist og ønsker en sidestilling af religionerne. Dog mener han, at det er et lille problem, som det ikke er værd at bruge mange penge på.

Spild af resurser

Som det er i dag skal civilregistrering i det meste af landet ske via folkekirken. En ændring vil derfor lægge nye arbejdsopgaver over til

Borgerservice. Af samme grund undrer forslaget domprovst i Københavns kommune, Anders Gadegaard. Han mener, det er dobbeltarbejde og spild af resurser. Han henviser i *Kristeligt Dagblad* til, at det i forvejen er muligt at registrere sig digitalt.

Jakob Næsager (K), der er medlem af Københavns borgerrepræsentation, mener, at konsekvenserne af forslaget er uafklarede. Han efterspørger derfor en dybere analyse, inden der tages endelig stilling. Han mener dog, at forslaget er et udtryk for chikane mod

folkekirken og udtaler til *Tro & Mission*:

"Det ser ud som om de kirkeforskrækkede Radikale er mere optaget af at genere kirken, end i at give borgerne den bedste service."

Ordne fra en computer

Civilregistreringen var også i 2004 et omstridt emne, da fire familier fra baptistkirken nægtede at lade deres børn registrere i folkekirken.

Det fik den daværende kirkeminister til at oprette et centralt kontor, hvor registreringen kunne ske uden om en personlig henvendelse

på kirkekontoret. Efterfølgende er registreringen blevet digitaliseret, så man kan ordne det hele fra en computer.

Civilregistrering har været en del af folkekirkens ansvarsområde siden 1645, hvor Christian IV indførte det i det meste af landet. Sønderjyderne har dog været undtaget for reglen siden genforeningen i 1920. Her varetages civilregistreringen af kommunerne.

Hvis kommunernes ønske om at indføre civilregistrering i borgerservice skal virkeliggøres, kræver det en lovændring.

Johnny Lindgreen; LM har brug for mange gaver – i år, men også i det nye år

Tak for ti spændende år

Med dette nummer af *Tro & Mission* slutter jeg som redaktør af avisen. Over to perioder fra årene 1986-2003 (hvor avisen i øvrigt hed *Missionsvennen*) og 2010-14 er det i alt blevet til ti år og ni måneder eller 257 numre af avisen.

Det har været spændende og udfordrende år, hvor der er sket meget – også med LM. Men fællesnævneren har været de fire kerneværdierne *Frit evangelium*, *Troværdig bibel*, *Tydelig mission* og *Nådegaverne i funktion* – også selv om kerneværdierne som begreb og med de faste formuleringer blev til for under ti år siden.

Jeg vil gerne takke LM's ledelse for den tillid, man har vist mig, og de mange medarbejdere gennem årene for samarbejdet. Især dog tak til læserne, som har fulgt med og for nogles vedkommende oven i købet givet deres mening til kende både i avisen og på andre måder.

Jeg takker af med glæde og taknemmelighed og ser frem til at møde mange af jer i mit nye job som menighedskonsulent.

Birger Reuss Schmidt, redaktør

Lige nu ser det svært ud

AF JOHNNY LINDGREEN
RESURSECHEF

Det helt store spørgsmål lige nu vedrørende LM's økonomi og det kommende årsresultat er, om der kommer gaver nok.

Det øvrige regnskab ser fornuftigt ud, men det er bekymrende, hvis vi går markant ned i gaveindtægter. Og lige nu ser det lidt svært ud!

Der er indkommet 11,9 millioner kroner pr. 8. december, og dermed mang-

ler der 4,6 millioner kroner i forhold til gavebudgettet.

I 2013 indkom der 4,6 millioner kroner i hele december, lidt poppet sagt, er vi otte dage bagefter sidste år, når det gælder gaveindtægter.

Giv, fordi du ønsker at støtte LM's arbejde

Traditionelt kommer der rigtig mange penge ind de sidste dage i året. Det har vi også brug for i år. Vær opmærksom på, at den sidste bankdag er den 30. december. Hvis du ønsker fradrag for din gave i 2014, skal du kunne dokumentere, at din gave er givet inden årsskiftet.

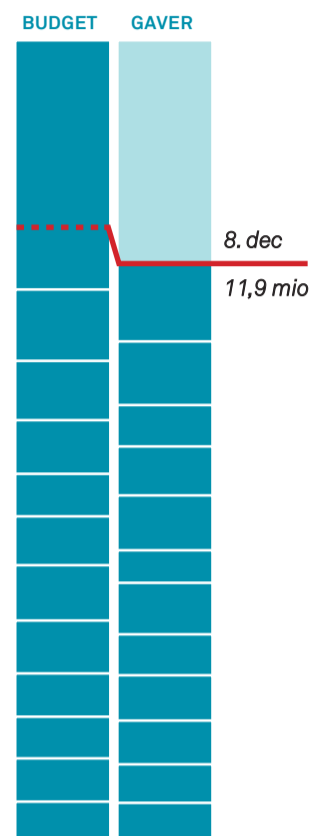
Du skal ikke give en gave,

fordi vi skal nå et budgetmål. Du skal give en gave fordi du ønsker at støtte LM's arbejde også ind i det nye år.

Vi står over for mange nye missionærudsendelser i 2015. Der er to udsendesfester bare i januar. Det giver perspektiv for udbredelsen af evangeliet.

Det kræver også en god økonomi. Tak for dit bidrag.

Søjlen til venstre viser den budgetterede gaveindtægt måned for måned. Søjlen til højre viser de faktiske gaver. Gavebehovet i 2014 er på 16,5 million kroner.

essens;

Glædelig jul

AF HENNING KAMP
MEDLEM AF LANDSSTYRELSEN-
HENNING.KAMP@GET2NET.DK

Ved kirkekaffen forleden hørte jeg følgende bemærkning: "Har I mon hørt den gode nyhed om, at der nu ikke længere er nogen mænd i Danmark, der behøver at være under tøflen?"

Forklaringen kom hurtigt efter: "Nej for vi lever jo i et frit land! Enhver mand kan da bare frit selv vælge at gøre det, han får besked om at gøre af kæresten."

En morsomhed med flere

pointer, blandt andet en håbefuld pointe om, at det er muligt at gøre et valg, så man kan leve op til de krav og forventninger, der stilles til en. Eller også er der tale om en underfundighed, der slår fast, hvor umuligt det faktisk er. I hvert fald hvis vi løfter det her op til at handle om mere end blot tøffelhelte.

Leve op til, selv vælge, selv klare skærene. Kan vi det? Magter vi det? Så ikke bare kæresten bliver tilfreds? Men også Skaberens, den Almægtige. Ham som er ophøjet, ren og hellig kærlighed.

Han så, at vore valg, vore handlinger, vores vilje, vore evner ikke stod mål med kravene. Slet ikke. Han så, at han i sin guddomsherlighed ikke kunne komme os nær, uden vi ville dø.

Derfor, og fordi han er kærlighed, valgte den Tre-enige, at Guds søn skulle blive Menneskesønnen og komme fra det himmelske til det jordiske. For kun ved at han gik ind i menneskeslægten og i alt gjorde sig til et med os, kunne frelse ved tro blive en mulighed.

Derfor sang englens julenat over Betlehem, for nu var der sket noget, som kunne genoprette relationen mellem det himmelske og det jordiske. Mellem Skaberens og dem, der var skabt i hans billede. Nu kunne det gamle få lov at dø, og noget nyt kunne få lov at spire frem.

Himmeriget kom nær den nat, og det er her fortsat. Lige her, også hos os. Og Menneskesønnen er her også. Og samtidig er han i

Himlen ved Guds højre hånd – som Menneskesønnen. Og beder for dig og mig. Han ved, vi har brug for det – ikke mindst i vores sekulariserede tid, hvor åndskampen raser, og onde kræfter rundt om i verden synes vanskelige at dæmme op for.

Glædelig jul! Vi har gode nyheder til verden omkring os.

LM'ere, det er sådan nogle som os, Jesus i dag sender til menneskene omkring os med de gode nyheder. Nyheder, der kan sætte nye dagsordner, give trøst og håb. Sætte i frihed. Vi bliver vist nødt til at gå!

Måske skulle du få afleveret det 24:12, du har liggende. Eller få inviteret det menneske, der har brug for din hjælp. Så du kan få sagt: Glædelig jul.

Tro & Mission på nettet

Som en ny service til *Tro & Missions* læsere bliver det fra de nye år også muligt at læse den friske avis på nettet. Det sker via bladportalen på LM's nydesignede hjemmeside. Alle vil kunne læse numre, der er mere end tre måneder gamle, men abonnenterne vil få adgang til de nye aviser ved hjælp af et password, der kan findes i papirudgaven i kolofonen nederst på side 2.

Det bliver også muligt at abonnere på avisen i en ren netudgave, hvor man altså ikke får avisen tilsendt på papir. I 2015 koster det 190 kroner (100 kroner for unge under 30).

Prisen for den traditionelle papirudgave inklusive netadgang bliver 410 kroner (190 kroner for unge under 30).
brs

Bedeliste og plakat er på vej

Sammen med årets sidste nummer af *Tro & Mission* plejer vi at udsende bedeliste og missionærplakat for det kommende år.

Begge dele er på vej, men først i nr. 1 næste år, der udkommer den 16. januar. Den lille udskydelse betyder, at det bliver muligt at få de nyeste navne med.
brs

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dml.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 85
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibellcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Artikler i *Tro & Mission* kan også anvendes på LM's hjemmesider

Pris
Danmark: 410 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 510 kr. pr. år.
Netabonnement: 190 kr. pr. år (unge under 30 år: 100 kr. pr. år)
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver

opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 6. januar 2015.

Fritidsjournalister
Bornholm
Pt. ingen
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk

Sønderjylland-Fyn
Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

jul i tanzania;

Lars Schmidt; Det kan godt være, at jeg ikke kan opretholde mine sædvanlige juletraditioner, men jeg kan stadig fejre julens glædelige budskab: at Jesus blev født!

Surrealistisk at holde jul med shorts og solcreme

Volontør om jul i Tanzania: Der er samme budskab i julen hernede – bare uden alt fyldet

AF ANDERS SOLGAARD

I denne tid fylder julegaver, julepynt og julehygge i Danmark. Men i Iringa, Tanzania, er nissehuerne væk, julemagasiner findes ikke, gågadens lysdekorationer er ikke-eksisterende, og nougat kan ikke opdrives i miles omkreds, men skal importeres.

Lars Schmidt er bogvolontør hos Soma Biblia i Iringa. Jeg har sat ham stævne på en lokal café for at snakke med ham om jul i Tanzania. Vi sidder begge to i shorts og t-shirts med solbrændte ansigter og nyder de 30 graders varme.

Sidst jeg var i Iringa, var det juni, men byen har ikke ændret udseende siden da. Der er ikke meget, der giver indtryk af, at julen nærmer sig med hastige skridt. Juledekorationerne er ikke sat op, lyskæder hænger ikke på gaderne, der er ikke ansat ekstra julehjælp i butikkerne, og der er ingen overlæs-

sede mødre med poser fulde af gaver.

Ikke jul i gaderne

"Det er surrealistisk at sidde her og tænke på, at det snart er jul," udbryder Lars, da vi starter snakken om jul i Tanzania.

"Jeg ser jo ikke julen i gaderne – jeg er nødt til at gå på Facebook og internettet for at opdage, at det snart er jul. Det er bestemt en oplevelse, men jeg savner rigtig meget i Danmark – jeg savner sneen, kulden, sjappen, familiehyggen, konfekten og duften af nybagte pebernødder."

Der er samme budskab

At holde en så markant højtid i en helt anden kultur på et andet kontinent sætter tankerne i gang. Det har det også gjort hos Lars, fortæller han:

"At holde jul hernede hjælper mig til at beholde fokus på det, som julen handler om. For julen handler ikke om, hvor store gaver vi får,

Der er kun den julepynt i Iringa, som man selv laver.

Her viser Lars Schmidt sit juletræ frem.

og om julekalenderen ender lykkeligt. Jul handler ikke om, hvorvidt mor laver lækker julebag, eller om gaderne er pyntet flot op."

"Hernede er alle de overflødige ting væk som nissehuer, julepynt og gavekatalogerne."

"Det kan godt være, at jeg ikke kan opretholde mine sædvanlige juletraditioner, og at jeg savner min familie, men jeg kan stadig fejre julens glædelige budskab – at Jesus blev født! Det budskab ændrer sig ikke, om du så fejrer jul i Langbortistan, Tanzania eller Danmark," siger Lars Schmidt.

FOTO: ANDERS SOLGAARD

Vi holder fast i juleanden

Missionærpar: Det er vigtigt, at børnene lærer danske juletraditioner

I et land hvor MC Einars Jul, det'cool og Grundtvigs Et barn er født i Betlehem ikke just ligger øverst på hitlisterne, kan det være svært at komme i julestemning. Men det er en udfordring, som alle missionærer må tage op.

"Vi skaber vores egne traditioner og prøver at finde stemningen alligevel," forklarer Iben og Benny Lauridsen. De er LM-missionærer i Iringa, Tanzania, hvor Iben underviser i religion i lokale skoler, og Benny arbejder med nomadmission.

"Vi ser julekalender, laver dekorationer, pynter op og laver julebag. På den måde kan børnene stadig snakke om juletraditioner med deres venner i Danmark. Når

det er blevet mørkt, og vi julehygger, er det næsten som at være tilbage i Danmark."

"Det er vigtigt for os at forsøge at have en dansk jul, men juletræerne er ikke som i Danmark, og det at skaffe en and er mere kompliceret end en lille tur i Føtex. Hernede skal den bestilles til opfyndning flere uger i forvejen," smiler Iben.

Hun laver dog stadig dansk julemad som brune kartofler, rødkål og karrysild. Det skaffer hun gennem forskellige rejsende fra Danmark, der hjælper familien med at skaffe dansk julemad.

Utraditionelle gaver

Tanzania har en noget anderledes gavekultur end

Juleaften 2013 hos familien Lauridsen i Iringa med besøg af tre volontører. Anders Solgaard sidder til venstre.

Danmark. Her spenderer familierne ikke millioner i indpakkede overraskelser til deres børn, venner og familie juleaften.

Iben og Benny har da også

bemærket, at deres børn, Clara på seks år og Benjamin har otte år, har væsentlig andre gaveønsker end deres danske jævnaldrende:

"Vi kan tydeligt mærke, at

børnene ikke bliver bombarderet med alle mulige julekataloger. Sidste år ønskede Benjamin sig kun Lego og et par rulleskøjter – han kunne simpelthen ikke finde på mere, fordi han syntes, at han havde det godt," siger de.

"Men vi prioriterer stadig gaver, fordi vi gerne vil glæde vores venner, familie og kollegaer i både Danmark og Tanzania. Hernede giver vi i år vores ansatte en høne hver, mens vi sidste år gav dem farveblyanter, to kilo sukker, hjemmebagte småkager og en bog."

Savner julegudstjenesten Familien Lauridsen kommer i en engelsktalende kirke, hvor de fleste fejrer juleaf-

ten den 25. december. Der er ingen julegudstjeneste juleaften, og der er kun gudstjeneste på to af adventssøndagene.

"Det er berigende at møde andre nationaliteters juletraditioner, men jeg savner julegudstjenesten, julekoncerterne med dejlige julesalmer og adventstidens opbygning frem mod juleaften," fortæller Iben.

Og så er de enige om, at de savner deres familier og alle de hyggelige stunder i juledagene, hvor man mødes og hygger.

"Nu må vi nøjes med at se familien over Skype. Men det bliver stadig jul – også i Tanzania," siger de.

Anders Solgaard

Niels Chresten Andersen; Det er vigtigt, at vi som kaldende instans er bevidst om, hvor den enkelte prædikant har sin særlige styrke, så vi bruger den bedst muligt

LM-kredsen i Nansensgade indfører dåb

LM's missionshus i Nansensgade i København har inden for den seneste måned lagt hus til to barnedåb. I begge tilfælde var søndagsmødet, der traditionelt holdes om eftermiddagen, flyttet til om formiddagen, og barnedåben blev forrettet af en af kredsens syv prædikanter.

Københavns afdeling har i lighed med andre af LM's afdelinger en ordning, som gør det muligt for de "folkekirkeløse" medlemmer, som ikke er medlem af en frimenighed, at få foretaget kirkelige handlinger. Det er den ordning, som kredsen i Nansensgade nu selv varetager. Det har afdelingsstyrelsen godkendt og Landsstyrelsen taget til efterretning

Vil bevare fællesskabet

Helt konkret betyder det, at kirkelige handlinger kan finde sted i missionshuset og under kredsstyrelsens ansvar. Kirkelige handlinger for kredsens "folkekirkeløse" medlemmer har været undervejs i to år. Fra begyndelsen stod det klart, at der var et stort ønske om at bevare fællesskabet og enheden i kredsen. Halvdelen af medlemmerne havde lille/ingen tilknytning til folkekirken, mens den anden halvdel var aktive folkekirkedeltagere. Der var således ikke basis for at oprette en frimenighed, og samtidigt stod nogle medlemmer uden adgang til de kirkelige handlinger, oplyser kredsens formand, Egon Lauridsen.

Den nye ordning – og dermed medlemmernes tydelige ja til fælles fremtid – blev enstemmigt vedtaget på et kredsmøde. Ordningen kører foreløbigt i en treårig periode.

"Vi er meget taknemmelige for denne løsning og for vejen dertil, idet den viste medlemmernes store ønske om at bevare enheden, og det har været en stor glæde at bære børn til dåb midt i vores forsamling, og at vi som LM-familie får lov at bevidne, at de ved dåben er blevet en del af Guds menighed på jord" siger Egon Lauridsen.

brs

Norea runder 1.000 modtagere af sms-andagt

Nu er der mere end tusind mennesker, der hver uge modtager Norea Radios sms-andagt *Tankevækker*. På missionskonferencen Mission2014 på LMH i november, var der godt 50 personer, der tilmeldte sig ordningen, og dermed passerede man det runde tal. Norea har udsendt *Tankevækker* hver mandag siden 2008. Antallet af modtagere har været støt stigende, men især i de sidste to år, har der været en markant stigning. Det skyldes, at man har gjort mere ved markedsføringen, forklarer Berit Jensen fra Norea, der har ansvaret for *Tankevækker*.

Tankevækkeren må være på højst 459 anslag. Det er under halvdelen af denne artikel, så det er vigtigt at kunne fatte sig i korthed. Oplægget kommer fra den norske radioevangelist Asbjørn Kvalbein i form af små radioklip. De bliver så bearbejdet på Norea og forkortet, så de passer til sms-formatet.

Birgitte Nielsen fra Hillerød er en af de 1.000 modtagere. Hun synes, at tankevækkeren, der kommer mandag, lever godt op til sit navn. "De holder sig til Bibelen og kommer rundt om mange ting. Nogle gange er der også ord til trøst, som man har brug for. Jeg synes, de er rigtig gode, og kan klart anbefale dem," siger hun.

Man kan tilmelde sig tankevækkeren på www.norea.dk eller ved at sende beskeden "Tilmeld tankevækker" til 5242 5282.

brs

LM får ny hjemmeside

En lang række af LM's blade går online

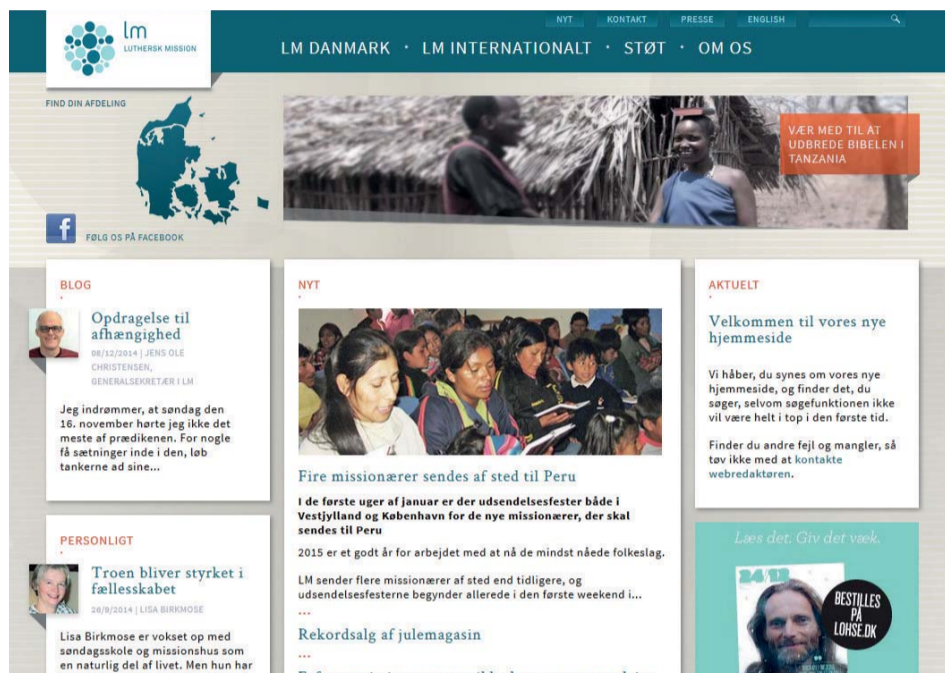
AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Den første torsdag i december fik LM en helt ny hjemmeside. Hjemmesidens indhold har fået ny struktur, og det gamle design er udskiftet med et nyt.

Som noget helt nyt har man nu mulighed for at gå ind og læse de gamle udgaver af både *Tro & Mission* og *Budskabet*.

Fra 1. januar vil det også være muligt at læse de nyeste udgaver, hvis man abonnerer på det pågældende blad.

Samtidig er der nu endnu større mulighed for at kommentere på artikler og indhold på hjemmesiden. De nye muligheder for at kommentere sker i tråd med et ønske om, at hjemmesiden skal være åben for alle brugere.

LM's har fået ny hjemmeside med ny struktur og større mulighed for interaktion.

Ditte Olsen fra LM's kommunikationsteam har været

tovholder på hele processen, og Amalie Puggaard

Poulsen har lavet det nye design.

Vigtigt, at prædikanterne trives

Samtaler med bornholmske prædikanter viste et ønske om mere dialog med tilhørerne

I Bornholms afdeling er afdelingsstyrelsen optaget af at tage sig godt af prædikanterne. Derfor har de netop afholdt samtaler med de 17 prædikanter fra Bornholms afdeling.

"Det ligger os på sinde, at vores prædikanter trives i tjenesten og gør brug af de nådegaver, Gud har givet dem. En prædikant kan ikke klare alle de forkyndende opgaver lige godt. Det er vigtigt, at vi som kaldende instans er bevidst om, hvor den enkelte prædikant har sin særlige styrke, så vi bruger den mest muligt," fortæller Niels Chresten Andersen fra Bornholms afdelingsstyrelse.

De forskellige styrker kan blandt andet være nådegaven til at tale til forskellige målgrupper, til at forkynde sjælesørgisk eller til at udlægge bibeltæstet i en nutidig kontekst, uddyber han.

Niels Chresten Andersen er bevidst om, at samtalerne

let kan komme til at være præget af øjnene, der ser. Derfor har afdelingsstyrelsen ved samtalerne været repræsenteret af to medlemmer, hvoraf den ene selv er prædikant.

Samtidig har samtalerne taget udgangspunkt i LM's kerneværdier og pejlemærker for forkyndelse samt ønsket om, at prædikenerne skal afspejle alle facetter af Bibelen og livet som kristen.

Ønske om mere dialog Samtalerne viste først og fremmest en stor trivsel i tjenesten. Flere af prædikanterne gav også udtryk for et ønske om mere dialog med tilhørerne.

Afdelingsstyrelsen spurgte også ind til, hvordan prædikanterne oplever den åndelige situation i afdelingen. Her vurderer Niels Chresten Andersen, at situationen er den samme over hele landet. Han fortæller, at trofastheden ved møderne ikke

Afdelingsstyrelsen på Bornholm holdt også samtaler med prædikanterne i 2010.

er så stor som tidligere.

"Verdsliggørelse og materialisme gør sig stadig mere gældende. Det hænger måske sammen med en mindre villighed og bevidsthed om kald. Relativismen er udbredt, og af samme grund opleves ikke den samme autoritetstro som tidligere.

Det har dog også positive sider, fordi tilhørerne er sig mere bevidste i dag om deres kristentro."

Det er fjerde gang, at afdelingsstyrelsen på Bornholm afholder samtaler med prædikanterne. Samtalerne afholdes hvert tredje eller fjerde år.

nlm

Jing Dong; Jeg har betroet mit liv i Guds hænder. Jeg ønsker at tilbyde mit liv som et levende offer for Gud, så jeg kan være hans redskab her på jorden

Fattig kineser deler bibler ud

”Kristus er kærlighed, og han er alt i mit liv!” siger afvist asylansøger, der er tilbage i Kina

AF KIM S. JØRGENSEN

”Kristus er kærlighed, og han er alt i mit liv!”

Det siger den kinesiske kvinde Jing Dong, der kom til Danmark som politisk flygtning for fire et halvt år siden. Dong, der er først i fyrrerne, var flygtet fra de kinesiske myndigheder, der havde haft hende fængslet i mere end seks år samt udsat hende for tortur.

Årsagen hertil var, at hun i Kina havde været en del af den spirituelle retning Falun Gong. Samtidig med at de danske myndigheder opdager Dong, kommer hun i kontakt med kristne og kommer til tro. Dong begynder at læse i Bibelen og bliver døbt i Nordvestkirken i København.

Udvist af Danmark

Midt i glæden over at have mødt Jesus bliver Dong dog nægtet asyl i Danmark. Den 23. oktober 2013 bliver Dong

derfor sat på et fly til Beijing, og det med en dansk betjent på hver side.

”Selv om jeg ikke forstod det og var bange, stolede jeg på Gud,” fortæller Dong.

Medens flyet nærmer sig Kina, bliver der i Danmark bedt for Dongs møde med de kinesiske myndigheder.

”Vi var cirka 20 samlet i Nordvestkirken, og på Efterskolen Solgården var 40 unge samlet. Derudover var flere rundt omkring i landet, hvor Dong havde et netværk, stået tidligt op for at bede,” fortæller Simone Pedersen, der for nylig har besøgt Dong i Kina med sin familie.

Da flyet lander i Kina, bliver Dong afhentet ude ved flyet og ført til afhøring. Derefter slippes hun fri.

”Det var fantastisk at modtage en sms fra Kina om, at Dong var kommet igennem. Vi er overbeviste om, at Gud har rensset hendes papirer, så hun kunne komme ind i landet som et frit menneske. Vi kan ikke se anden forklaring end den,” siger Simone.

Dong selv fortæller:

”Da jeg var kommet igenem, løb tårerne af taknemmelighed, og jeg råbte

halleluja. Pris Gud, hans er æren!”

Gud havde en plan

Efter ankomsten til Kina rejser Dong til Hunan-provinsen, hvor hun genforenes med familien herunder hendes mor og datter.

”Gud arbejder i min fami-

lie, og han hører min bøn,” fortæller Dong.

”I næste måned skal min bror døbes, og min datter siger, at hun gerne vil følge Guds vej. Min nevø vil også gerne lære Jesus at kende.”

Mens hun fortæller om familien, må hun også lige gøre opmærksom på ordene

Jing Dong bor nu i Beijing i Kina, men betragter stadig Nordvestkirken som sit hjem.

fra Lukas 18,27 ”Det, som er umuligt for mennesker, er muligt for Gud.”

Giver gerne væk

I Kina er det stadig ikke lykkedes Dong at finde et arbejde.

”At jeg kan overleve her i Kina, kommer fra Gud. Genem mit hjem, Nordvestkirken, får jeg alt, hvad jeg har brug for. Jeg takker Gud, fordi han giver mig alt,” fortæller hun.

Selv om Dong ikke har mange penge, prioriterer hun dog altid at købe bibler, som hun kan forære væk.

Dong fortæller også, at Gud har mindet hende om ordene fra Lukas 14,26-27:

”Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre

og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel.”

”Jeg har betroet mit liv i Guds hænder og er blevet en del af hans familie her på jorden. Kun Gud skænker os, hvad vi behøver. Jeg kan ikke længere udsætte Guds kald til mig. Jeg ønsker at tilbyde mit liv som et levende offer for Gud, så jeg kan være hans redskab her på jorden. Det har været min bøn, de to år jeg nu har levet i Guds kærlighed.”

I Beijing

Siden august har Dong boet i Beijing, hvor hun er begyndt at komme i den internationale kirke.

”I weekenden og om torsdagen er jeg med i bibelstudiegrupper, og om fredagen hjælper jeg til i kirkens arbejde for hjemløse. Om søndagen er der så gudstjeneste,” fortæller hun.

”At læse i Bibelen og bede er det vigtigste for mig hver morgen. Gud giver mig en uendelig fred og glæde i mit nye liv, og hans nåde er nok for mig hver dag. Det takker jeg Gud for.”

Bibelen fylder mere i sproget, end jeg troede

AF JENS OLE CHRISTENSEN

Jeg har det sidste års tid bestyret en notits med overskriften *Bibelspor i sproget*. Notitsen var ment som en lille leg i anledning af *Bibelglæde 2014*. Her nogle afsluttende tanker:

Det indtryk, der står klarrest, er, hvor nemt det gik. Stort set hver uge var der mindst et eksempel på bibelske udtryk i aviser, tv, radio og på hjemmesider. Uden at jeg behøvede at lede.

Jeg kan godt have den fornemmelse, at når journalister har rigtig travlt, griber de til det nemmeste:

bibelsprog.

Morgenen efter formandsopgøret i Venstre lå der to styk på mit skrivebord, da jeg ankom på kontoret. Skrevet i løbet af natten af stressede journalister og fundet af Kaja Lauterbach under morgensurfing.

Mange tak for bidrag

Hermed også en tak til dem, der har bidraget, inklusive den missionær i Sumbawanga, Tanzania, som fandt et bibelspor på BT's hjemmeside. Længe leve globaliseringen!

Nogle har også leveret eksemplarer til mig, som jeg ikke har bragt. Sempelthen

fordi vi kun bragte et hver gang og gerne ville variere lidt i genrer.

Ved at miste sit greb

Den anden tanke er mindre optimistisk: Der er en tendens til, at det er ældre bibelsprog, som indgår i sproget, jævnfør et af de Benny Andersen-bibelord-sprog, jeg hentyder til i dette nummer: Gak til myren og bliv gak.

”Gak” til myren gik ud af Bibelen i 1931. Man kan frygte, at det afspejler, at bibelsproget er ved at miste sit greb.

Tæt på kulturen

Tredje tanke: Der er ingen,

der bliver frelst af at lade sig sprogligt påvirke af bibelsprog.

Men den siger lidt om, hvor tæt på – eller langt fra – kristent sprog er fra kulturen. Denne artikelserie kunne jo ikke skrives i Cambodja.

Op så er der de tilfælde – konkret har jeg nævnt ”David og Goliath” og ”salig” – hvor man får den tanke, at det ikke barer er sproget, men tankegangen og værdisætten, der er påvirket af Bibelen.

På den måde vidner den lille bibelsprogleg også om afsæt til mission i Danmark.

BIBELSPOR I SPROGET

AF JENS OLE CHRISTENSEN

Danske digtere – også de meget sekulariserede – er ofte storforbrugere af bibelske ord og vendinger. Det gælder også Benny Andersen.

Min personlige favorit fra ham er fra digtet *Kære venner* (*Samlede digte 1998* s.291):

... så jeg går stærkt ind for at vende den anden kind til men har i længden ikke kinder nok ... (Jævnfør Matt 5,39)

Han har også et digt, hvor han ser den fortabte søn fra storebrors synsvinkel (s.32-33), en bordbøn, der viser, at han kan sit fadervor (s.37), en leg med blandt andet bibelske ordsprog (s.816-17) og meget mere.

verden;

Aaron Keyes; Det skal ikke handle om at hæve sig op over andre, men om at involvere sig i hinandens liv, sådan at vi kan være gode eksempler for hinanden

Tjek LM's hjemmesider

d1m.dk 1m-kids.dk
lmu.dk facebook.com/d1m.dk

Eksemplets magt skal gå hånd i hånd med undervisning

MissionWorship: Evangeliet skal ikke kun fortælles, men også leves

UDSENDESESFEST

Søndag den 3. januar 2015 kl. 13.30
i Nordvestkirken
Rentemestervej 109, 2400 København NV

KATHARINE OG SAMUEL KOFOED-NIELSEN

Ægteparret rejser til Peru den 13. januar 2015 til en opgave med bibelundervisning og menighedsarbejde.

Prædikant: LM's generalsekretær
Jens Ole Christensen

Alle er velkomne!

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Jesus gjorde mere end blot at formidle information videre til sine disciple. Han vandrede med dem og underviste gennem sit eksempel. Hvis vi kun formidler information videre, får vi ikke givet vigtige livserfaringer videre til hinanden.

Så klart var budskabet i den amerikanske lovsangspræst Aaron Keyes' seminar på dette års *MissionWorship-konference* i Eastbourne i England. Keyes opfordrede til, at vi lever tættere sammen. På den måde kan man være med til at give vigtige livserfaringer videre om børneopdragelse, parforhold, personlig andagt og mange andre ting, som ellers ofte foregår i hjemmet skjult for andres øjne.

Han lagde især vægt på de erfaringer, som den ældre generation har gjort sig gennem et helt liv med Gud. De må ikke gå tabt, men skal

gives videre til den næste generation.

Keyes brugte Paulus som eksempel. Paulus kaldte sig for far til korinthermenigheden og opfordrede menigheden til at efterligne ham, ligesom han efterlignede Kristus.

"Det skal altså ikke handle om at hæve sig op over andre, men om at involvere sig i hinandens liv, sådan at vi kan være gode eksempler for hinanden," pointerede Keyes.

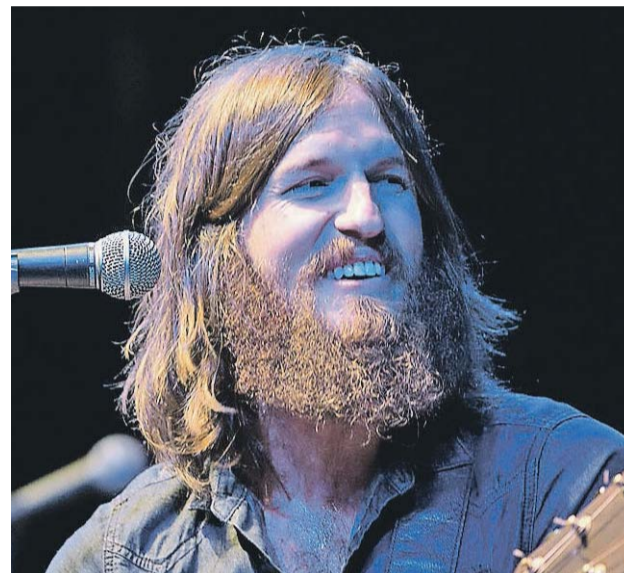
Han opfordrede derfor den ældre generation til at se sig om efter nogle unge, de kunne være fædre og mødre for.

For den yngre generation anbefalede han, at de øvede sig ved at være gode søstre og brødre for hinanden.

Mere end lovsang

Sammenhængen mellem livet som kristen og tjenesten for vores næste var også den store ramme om den engelske konference.

I Danmark har konferencen fået navn af at være en

På *MissionWorship* opfordrede Aaron Keyes generationerne til at være fædre, mødre og søskende for hinanden.

lovsangskonference, men det engelske ord "worship" er langt bredere end det danske "lovsang". "Worship" betyder at dyrke, prise og tilbede, derfor var *MissionWorship* 2014 fyldt af seminarer og prædikener om forholdet til Gud og vores

medmennesker.

Musikken var naturligvis i højsædet med kendte lovsangsledere såsom Stuart Townend og Matt Redman, der begge har skrevet sange, der bruges i mange danske menigheder i oversættelse

FOTO: MISSIONWORSHIP.COM

UDSENDESESFEST

Søndag den 11. januar 2015 kl. 14.00
på Efterskolen Solgården
Vardevej 68, 6880 Tarm

MATHILDE OG THOMAS KRÜGER

Ægteparret rejser til Peru den 13. januar 2015 til en opgave som ungdomsmissionærer.

Prædikant: LM's vicegeneralsekretær
Carsten Skovgaard-Holm

Alle er velkomne!

Kristen TV-kanal åbner nyt studie i Libanon

Både kirke og stat var repræsenteret ved SAT-7-åbning

Den kristne tv-kanal SAT-7, der laver tv til Mellemøsten og Nordafrika har netop åbnet nye lokaler i Libanon. Lokalerne er næsten 1.000 kvadratmeter store og dermed ti gange større end de oprindelige lokaler i landet. Det skriver SAT-7 på deres engelsksprogede hjemmeside.

Indvielsen af de nye lokaler glæder Rita Elmounayer, som er chef for kanalens tre arabisk-sprogede kanaler:

"Jeg havde aldrig drømt om, at vi kunne få et studie, der er så stort. Jeg har altid været imponeret, når jeg rejste til Sverige og Danmark for at lave nogle af vores børneprogrammer.

Fra SAT-7's studie.

Jeg ønskede mig altid, at vi kunne få et lige så stort studie, og nu har vi det efter 18 år. Gud er stor!"

Vil især nå børnene

I Libanon har SAT-7 en stab på 26 fastansatte og mere end 60 ansatte på freelance-basis.

Kanalen ønsker især at

nå børnene i Mellemøsten og Nordafrika. Næsten 10 millioner børn og unge under 16 år ser SAT-7's børnekanal jævnligt.

I indvielsen af lokalerne deltog både repræsentanter fra det libanesiske parlament og patriarken for den maronitiske kirke.

Udvidelsen af lokalerne sker, fordi det løbende er blevet sværere og sværere at lave kvalitetsprogrammer i de gamle lokaler, fortæller Naji Daoud, der er chef for SAT-7 i Libanon.

SAT-7's nye lokaler er blevet bygget takket være gaveindtægter. Studieuudvidelsen betyder dog, at kanalen også har behov for nyt udstyr. nlm

Berlin-forstad forbyder kristen jul

Byrådet i den berlinske forstad Kreuzberg har besluttet, at det ikke længere skal være tilladt at fejre religiøse fester på gaden eller andre steder i det offentlige rum. I samme omgang har de også gjort julesymboler som julestjerner og Jesus-figurer forbudt. Det skriver den norske avis *Dagen*.

Tyskland har en lang tradition for julemarkeder med et bredt udvalg af julepynt, stjerner og krybbspil med Jesus, Josef og Maria. Det må borgerne i Kreuzberg undvære i år, hvor julemarkedet skifter navn til "vin-terfest".

Julemarkedets nye navn sker for at inkludere de muslimske borgere i fejringen, fortæller Monika Herrmann fra partiet Die Grüne til den tyske avis *Bild*. nlm

kirke;

Niels Nymann Eriksen; Jeg har ikke længere nogen mulighed for at henvise dem til et sted i Afghanistan, hvor de kan leve som kristne uden at risikere forfølgelse

Udvisning af to afghanske flygtninge vækker bekymring

Sognepræst Niels Nymann Eriksen er bekymret over, at konverterede muslimer sendes tilbage til Afghanistan

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Flygtningenævnet har vurderet, at to afghanske brødreres konvertering fra islam til kristendom er falsk. De to brødre opholdt sig som flygtninge i Danmark og var tilknyttet Apostelkirken i København, hvor Niels Nymann-Eriksen er præst.

Derfor har nævnet besluttet at sende de to afghanske flygtninge tilbage til Afghanistan. Det bekymrer Niels Nymann Eriksen, som flere gange har henvist afghanske konvertitter til et netværk af kristne, der er gået under jorden i Afghanistans hovedstad Kabul.

Ifølge *Kristelig Dagblad* fortæller Nymann Eriksen, at netop disse netværk af kristne er under pres fra Taleban lige nu. Den sidste egentlige kirke i byen blev ødelagt i 2010.

"Jeg har ikke længere nogen mulighed for at henvise dem til et sted i Afghanistan, hvor de kan leve som kristne uden at risikere forfølgelse eller det, der er værre," fortæller Niels Nymann Eriksen til *Kristelig Dagblad*.

Det ændrer den københavnske sognepræst, at Flygtningenævnet ikke har

Flygtningenævnet vurderer, at det er sikkert at sende de to mænd tilbage til Kabul. Thomas Galasz fra Dansk Institut for Internationale Studier er dog uenig i den vurdering.

spurgt de to afghanske konvertitter om baggrunden for deres omvendelse. Nymann Eriksen er selv overbevist om, at de to afghanske konvertitter fortsat ønsker at praktisere deres tro.

Angreb mod alt fremmed
Flygtningenævnet vurderer, at konvertitter er i fare for at blive forfulgt for deres nye tro i Afghanistan. Risikoen for forfølgelse er dog forskellig, alt efter hvor i Afghanistan konvertitterne hjemsendes til. Kabul betragtes som mere sikker, fordi det vurderes, at man

kan leve i skjul med sin tro i et større bysamfund.

Men major og analytiker ved Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) Thomas Galasz Nielsen er uenig i den vurdering. Han fortæller ifølge *Kristelig Dagblad*:

"Taleban forsøger aktuelt at spolere den demokratiske proces. Derfor ser vi også en stigning i den sekteriske vold, som tidligere har været begrænset i Kabul. Det har også at gøre med, at når Taleban ikke længere har Nato-soldater at rette sine angreb mod, retter de dem i stedet mod alt andet, som

er fremmed og dermed også nemmere at ramme."

Klage behandles i FN

De to konvertitters advokat har valgt at klage over Flygtningenævnets afgørelse. Klagen behandles i FN's Menneskerettighedsdomstol.

De to brødre opholder sig i øjeblikket i henholdsvis Ellebæk-fængslet og i Sandholm asylcenter i Nordsjælland. De blev forsøgt hjemsendt 2. december, men gjorde så meget modstand i flyet før afgang, at piloten nægtede at flyve.

Organisationer vil have kirkereform

Otte kirkelige organisationer retter nu i en fælles henvendelse til kirkeminister Marianne Jelved om at genåbne sagen om den stort anlagt kirkereform, der døde, fordi det her i efteråret viste sig umuligt at samle et bredt politisk flertal bag den.

Otte organisationer

"Der er i de sidste to år gennemført et grundigt forarbejde, hvor stort set alle dele af det kirkelige liv har været indblandet og fundet fælles fodslag i betænkningen. Det arbejde bør mini-

steren gennemføre med det flertal, hun har. Kirken skal også rumme de kirkelige organisationer," siger Jonas Kolby Laub Kristiansen ifølge *Kristelig Dagblad*.

Han er formand for FDF, der sammen med KFUM-spejderne, De grønne pigespejdere, KFUM og KFUK i Danmark, KFUM's Sociale arbejde, Danmission, Folkekirkens Nødhjælp og Kirkens Korshær står bag henvendelsen.

Spørgsmålet har også været drøftet på et møde mellem kirkeministeren og

folkekirkens biskopper først i december. Her lovede Marianne Jelved at undersøge, om der kan laves mindre ændringer i retning af et mere demokratisk grundlag for folkekirkens økonomi.

Den konservative kirkeordfører, Charlotte Dyremose, tror imidlertid ikke på, at det vil lykkes at genoplive reformen.

Intet nyt under solen

"Der er intet nyt under solen i, at en række kirkelige organisationer ønsker en reform. Der er sikkert lige så mange,

der ville kunne finde på at skrive et brev til ministeren om det modsatte og sige 'hvor er det godt, at I ikke gennemførte den reform.'"

Arbejdet med kirkereformen går tilbage til 2012, hvor regeringen nedsatte et udvalg, der skulle komme med forslag til en ny styring af folkekirken.

Den 30. oktober i år meddelte Venstre og De Konservative imidlertid, at de ikke ønskede at være med i en reform, hvorefter kirkeminister Marianne Jelved opgav projektet. *brs*

Fra Bibelselskabet til DR

Morten Thomsen Højsgaard forlader 1. marts 2015 Bibelselskabet til fordel for en nyoprettet stilling som chef for DR Historie og Tro. Han kom i 2011 til *Bibelselskabet* fra en stilling som redaktør for kirke, tro og historie på *Kristeligt Dagblad* og vender nu tilbage til mediebranchen.

De fire år i *Bibelselskabet* har han især brugt på at gøre selskabet mere synligt. Således har han stået i spidsen for årets mange initiativer i anledning af selskabets 200 års jubilæum.

I sit nye job bliver Morten Thomsen Højsgaard bliver samtidig medlem af ledelsesgruppen for DR Kultur. *brs*

Fra folkekirke til frimenighed

Christian Poulsen, der i årene 1998-2006 var formand for Indre Mission i Danmark, har meldt sig ud af folkekirken og har fået ansættelse som hjælpepræst i Herning Bykirke, der er en frimenighed. Det oplyser *Indre Missions Tidende*.

Christian Poulsen meddelte sidste år i et offentligt debatindlæg, at han regnede med at melde sig ud af folkekirken, når han blev pensioneret.

Herning Bykirke blev stiftet i 2012 og holder sine gudstjenester i sognekirken Fredens Kirke, som man har lejet sig ind i.

Ud over den nye hjælpepræst har Herning Bykirke Søren Mejer Overby som præst. Der er op mod 150 medlemmer, hvoraf flere end 100 er voksne. *brs*

Generel fremgang for foreningen Agape

I løbet af det seneste år er antallet af medlemmer hos foreningen Agape vokset til over 2.000. Det øgede medlemstal sker samtidig med en øget interesse for Agapes tilbud generelt. Det er især via hjemmesiden parvis.dk, at foreningen har fået kontakt til mange par, der ikke normalt har en tilknytning til kristne fællesskaber, fortæller landsleder Annette Bech Vad til *Indre Missions Tidende*.

Men også den gratis telefonrådgivning oplever øget efterspørgsel, fortæller hun.

Fremgangen falder samtidig med, at Agape i 2015 fejrer 25 års jubilæum. 2015 bliver også det første år, hvor foreningen tilbyder stresskurser. Det sker for at sætte fokus på troens betydning i mødet med livets kriser.

Foreningen Agape arbejder for at udøve og fremme diakoni på fundamentet af Bibelen og den evangelisk lutherske bekendelse. *nlm*

Rekordmange tilmeldte på konfirmandkursus 2015

254 teenagere er allerede tilmeldt konfirmandkurserne for 2015 på LM's efterskole Løgumkloster og efterskolerne Grejsdalen og Hedemølle. Det er ny rekord for de populære 14-dages sommerkurser.

Pædagogisk konsulent for konfirmandkurserne Anna-Kathrine Thunbo Pedersen glæder sig over den store efterspørgsel og fortæller, at udvalget overvejer at udvide antallet af efterskoler, hvis tendensen fortsætter.

Kurserne fungerer som et supplement eller et alternativ til konfirmandundervisningen i det lokale sogn. Samtidig giver det det sociale miljø på kurserne en forsmag på efterskolelivet. *nlm*

ægteskab;

Mette og Børge Haahr Andersen; En af de store farer i et parforhold er, når der går hverdag i det. Vi taler fortsat sammen, men når sjældent længere end til smalltalk

Tal sammen og opdag hinanden

Det er vigtigt, at ægtefæller deler glæder, sorger og dybe spørgsmål. Smalltalk rækker ikke

AF METTE OG BØRGE HAAHR ANDERSEN

"Vi lænede os aldrig tilbage ... vi gjorde os umage og puslede hele tiden om kærligheden ..."

Ordene er sagt af skuespiller Kirsten Olesen, som vi kender som Agnes fra tv-serien Matador. Sidste år mistede hun sin mand gennem 39 år og fortæller i bladet *Ud* og se om at finde sig selv:

"Jeg har altid tænkt på mig selv som 'vi', Hver eneste begivenhed har jeg delt med min mand."

Om kommunikation handler netop at dele. Ordet kommer af det latinske ord *communicare* og betyder at dele og gøre fælles. At dele tanker og ord med det menneske, man er allertættest på, er grundlæggende for trivsel i vores parforhold.

Når det ikke lykkes
En af de store farer i et parforhold er, når der går hverdag eller travlhed i par-

Det er vigtigt, at ægtefæller tager sig tid til samtale om, hvordan de egentlig har det, mener Mette og Børge Haahr Andersen.

forholdet. Vi taler fortsat sammen, men når sjældent længere end til smalltalk eller udveksling af informationer. Samtalen bliver overfladisk, meninger og holdninger og det, som er endnu dybere – følelser, glæder og sorger og dybe spørgsmål om, hvordan man egentlig har det – når man ikke ned til.

Den amerikanske forfatter Audrey Niffenegger siger, at "de par, der klarer sig bedst, har en evne til at genopdage

hinanden hele tiden". Hun siger videre, at "hvis man tror, at man kender sin ægtefælle så godt, at man ikke længere behøver at interessere sig for ham eller hende, er forholdet allerede på vej til at visne."

Der kan også ske det, at vi kører fast i dårlige samtalemønstre. Vi kender trangen til at "give igen og gå i forsvaret", når vi bliver udfordret. Så kan en konflikt trappes op, eskalere og køre af sporet. Eller vi nedvurderer

den anden ved for eksempel at have fokus på den ene ting, han glemte at købe på sin store handlekur og ikke værdsatte alt det, han faktisk kom hjem med.

Eller når vi hører ting helt anderledes, end de var ment og fortolker dem negativt. Nogle vælger også flugtvejen og trækker sig for at undgå konflikt.

Den gode samtale
Dårlige samtalemønstre kan brydes, men det kræver en

indsats. Det kræver, at man i en rolig og tryk atmosfære får talt konfliktemnerne igennem. At man får lyttet sig ind til, hvordan verden ser ud fra den andens vinkel, sådan at man forstår hinanden. At man er tydelig, ikke sender indirekte og skjulte budskaber, men er konkret. At man gør et stykke arbejde; ikke for at selv få ret, men for at finde et kompromis, som begge kan have det godt med.

Det er vigtigt at sætte tid af til at tale om de svære temaer, vi kan se forskelligt på: Familien, børneopdragelse, sex, økonomi, arbejdsliv med videre.

Det er også vigtigt at kunne skabe pligtfrige og konfliktfrige zoner, hvor vi kan pleje venskabet og have det godt og hyggeligt sammen. Hvor vi tager tid til at spørge ind til og interessere os for hinandens verdener. Selv har vi en ugentlig kalender-sat "VITO"-aften, som er hellet dette formål.

Vi runder af med igen at citere Kirsten Olesen: "Vi glemte aldrig at give hinanden gaver følelsesmæssigt." God kommunikation kan skabe, styrke og nære de gode følelser.

Mette og Børge Haahr Andersen har en årrække undervist i samlivskurset PREP (se www.prep.dk).

Den dybe samtale kræver nærvær

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Efter 18 års ægteskab er Irene og Ole Olsen enige om, at samtalen i et ægteskab ikke kun kan bestå i at give beskeder. Man må også tale om dybere emner.

Det har de normalt let ved, for de har begge to et behov for at tale med hinanden om, for eksempel hvordan dagen har været på arbejdet, og hvad de ellers er optaget af. "Vi er jo hinandens bedste venner, og derfor betror vi os også til hinanden i stedet for til andre," siger Ole.

Aftaler og handling
Men der har også været perioder, hvor det blev svært,

og hvor kommunikationen derfor blev ekstra vigtig. For et års tid siden oplevede Irene en meget stresset periode på sin arbejdsplads. Problemerne fyldte meget i hendes hoved. Hun følte ikke, at hun slog til, og havde svært ved at være nærværende, når hun var hjemme.

En søndag i december vågnede hun op og kunne slet ikke overskue det hele. Det førte til, at de to ægtefæller fik talt sammen og lavet en plan. Ole var nu bevidst om den ekstra arbejdsbyrde derhjemme, og kalenderen i januar blev ryddet for alt andet end cellegruppen og gudstjenesterne. Desuden stoppede Irene med en LM-opgave, og de

Det er vigtigt, at der også er tid og nærvær til den dybe samtale i et ægteskab, mener Irene og Ole Olsen.

besluttede, at hun skulle få ændret sin jobsituation. I det tilfælde var det en grundig snak og forventningsafstemning fulgt op af handling, der var brug for. Andre gange er det ikke nødvendigvis handling, men mere at lytte og være nærværende," vurderer Ole.

Vigtigt at åbne sig
Og netop nærværet er vigtigt for Hvidovre-parret. Med to børn på nu 13 og 14 år er en

af udfordringerne at finde det rigtige tidspunkt til de dybe samtaler. Mens børnene var små, var aftenen fri

til det, men nu handler det om at tilpasse sig de muligheder, der er. For eksempel mandag aften, hvor begge

drengene er i teenklub. Parret har også den regel, at det er o.k. at udsætte en snak, når den anden spørger om det.

"Hvis ikke man kan rumme det i situationen, er det bedre at finde et andet tidspunkt til snakken, men gerne samme dag," siger Irene. For det er vigtigt at holde samtalen i gang. Det er også, hvad de indskærper de forlovede par, når de er rådgivere i LM's forlovelses-samtaler.

"Man er nødt til at åbne sig for hinanden. Hvis man kun kan tale om praktiske ting, kommer man til at køre i to parallelle spor uden rigtig at nå hinanden," fastslår hun.

grønland;

Søren Eriksen; Gud har ønsket at lære os nogle ting og udruste os til den nye opgave via de mennesker og situationer, vi har mødt

Vi hørte Guds kald i telefonen

Syner og profetier fører LM-par fra Skjern til Grønland

AF OLE SOLGAARD

Det er en helt almindelig tirsdag eftermiddag, den 2. september 2014. Og alligevel ret usædvanlig. Søren Eriksen ringer til en bekendt i København for at lave en aftale. Søren fortæller ham, at han går og spekulerer på noget og gerne vil, at den anden skal bede om Guds vejledning i det.

Efter få øjeblikke kommer det fra den anden ende af røret:

"Gud siger til mig, at du og din kone snart skal ud på en lang rejse. Det er et kald, Gud har mindet jer om for mange år siden. I skal ikke være bekymrede. Gå med Guds fred."

I det samme kommer Solveig, Sørens kone, ind ad døren. Hun får overrakt røret og får den samme besked. Hun sætter sig målløs ned på stolen og mærker en dyb fred og ro. Samtidig tænker hun på alt det trykke, der vil blive revet væk under dem. Nu – tre måneder senere – er ægteparret fra Skjern på vej til Nuuk (Godthåb) i Grønland, hvor Søren Eriksen har fået en nyoprettet stilling i Sømandsmissionen.

Så Grønland i vandstråle
Historien om vejen dertil og parrets erfaring af Guds kald rækker dog langt længere tilbage i tiden.

Under et kibbutzophold i Israel i 1987 havde Solveig et syn, der sporede hende ind på Grønland:

"Jeg sad i en pause i kibbutzen og bad om Guds

Første gang, Solveig Eriksen mødte kaldet til at rejse til Grønland, var i en kibbutz i Israel. Senere har parret sammen været på rejse til Israel.

ledelse. Nogle var ved at gøre rent. Og der kom en vandstråle, som delte sig i to og dannede en skitse af Grønland. Ville Gud mon sige noget med det, tænkte jeg. Et par uger senere fortalte en veninde, at hun i en drøm havde set mig sidde blandt grønlandske børn."

Da Solveig kort efter kom til Danmark og indledte et kæresteforhold med Søren, gjorde hun det klart for ham, at hvis de skulle danne par, måtte det inkludere noget med Grønland.

Det var slet ikke en hindring for ham, for han havde allerede været assistent på et sømandshjem i Grønland i to år og var optaget af den sociale og åndelig nød i landet. Desuden havde han fra barnsben været med til at bede for tidligere LM-missionær Anne Juhls arbejde i Grønland.

Rejseplan forhindret

Da Solveig og Søren Eriksen blev gift i 1989, fik de snart ansættelse som bestyrer på sømandshjemmet i Ma-

niitsoq, og de var godt i gang med at terpe de grønlandske gloser. Men i forbindelse med Solveigs første fødsel fik hun en så alvorlig leddegigt, at hun hverken kunne åbne mælkekartoner eller tage strømper på. Derfor blev de frarådet at rejse til Grønland.

Det var svært for parret at forstå og affinde sig med det. De følte, at Gud havde givet dem et klart kald til at rejse til Grønland, og så blev det forhindret.

"Men Gud har ønsket at lære os nogle ting og udruste os til den nye opgave via de mennesker og situationer, vi har mødt siden," siger Søren.

I de mellemliggende år har parret haft et meningsfyldt liv i Vestjylland, hvor de også har været involveret i evangeliserende arbejde, åbne bibelstudiegrupper og kontakt til misbrugere. Søren har været lærer på Skjern Kristne Friskole, og Solveig har et fleksjob som pædagog

på Østbækshjemmet i Ølgod.

Kaldet er bekræftet

De seneste år har gigtmedicin sat Solveigs sygdom så meget i bero, at den ikke længere er en hindring for at rejse til Grønland.

Men udlængslen lå ikke særligt højt i bevidstheden, da parret en dag i sensommeren gik og ordnede staudebedet, og Søren henkastet nævnte, at Sømandsmissionen søgte en medarbejder til Grønland.

Det var nok ikke aktuelt for dem lige nu, tænkte de.

Indtil tirsdag den 2. september. De føler sig overbevist om, at det var Gud, der den dag talte et profetisk budskab til dem i telefonrøret. De henviser til, at forhistorien og flere omstændigheder bekræfter profetien, og det har givet dem en indre fred i at skulle rejse.

Efterfølgende har de mødt manden i København, hvor han sagde flere ting, som Solveig og Søren Eriksen opfatter som profetiske budskaber fra Gud om deres fremtidige tjeneste.

"Vi ville føle, at vi gik imod Guds vilje, hvis vi ikke fulgte det svar, vi har fået på vores bøn. Mange har bedt om vækkelse i Grønland i årevis. Nu må vi tage skridtene i tro og tillid til Gud," siger Søren Eriksen.

Ikke altid eksotisk

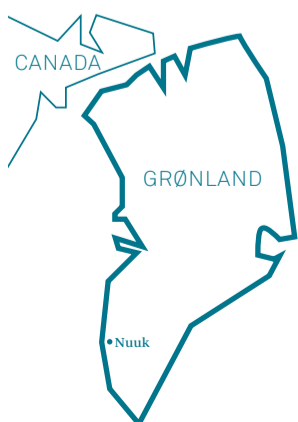
Ægteparret Eriksen opmuntrer til, at alle kristne lytter til, hvad Gud vil sige til dem.

"Alle kristne ønsker vel Guds ledelse, men nogle er måske bange for at give Gud en 'lillefinger'. Det er jo forbundet med stor usikkerhed, for alt kan ske," siger Solveig.

Det er ikke, fordi hun mener, at "kald" altid er forbundet med ekstraordinære begivenheder eller eksotiske adresser.

"Det ene kald er ikke vigtigere end det andet. Man kan fint tjene Jesus i en hverdagsramme i et villakvarter i Skjern. Det vigtige er, at vi er åbne for, hvad Gud vil med vores liv – og at vi handler på det," siger hun.

PRIVATFOTO

Solveig og Søren Eriksen (på 48 og 51 år) forlader deres trykke hverdag i villakvarteret i Skjern. Huset er sat til salg. Deres stillinger siges op. De siger – med smerte – farvel til to børn og to svigerbørn samt deres gamle forældre. Gud har nemlig kaldet dem til en ny opgave i Grønland, er de

overbevist om.

Søren er blevet ansat til dels at være sømandsmissionær, hvor han skal være opsøgende evangelist, have bibelundervisning og andre ting, og dels til at være administrativ medarbejder på Sømandshjemmet i Nuuk (Godthåb), hvor han også skal være i kontakt med

hjemmets gæster.

Solveig vil søge job som pædagog, hvilket ikke skulle være svært at få. Parret forventer at rejse i foråret 2015, og det handler om en periode på mindst tre år.

Nyt med en evangelist
Sømandsmissionen driver tre sømandshjem i Grønland

som kristne væresteder. Det er nyt, at man nu også ansætter en evangelist. Men behovet for evangeliet er stort.

Luthersk Mission har tidligere været engageret i mission i Grønland. Anne Juhl var udsendt som børnehjemsmedarbejder i 1968-1973 og som lærer i 1977-

1988. Frem til 2001 har fire ægtepar i kortere perioder haft stillinger der med associeringsaftale med LM.

LM og Solveig og Søren Eriksen har også indgået en associeringsaftale. Det betyder, at LM indgår som en del af de udsendes bagland med forbøn og opbakning.

os

Evangeliet i Grønland

betlehem;

Ingolf Hensch Pedersen; Vejen til vore længsels mål skal vi ikke finde i det, som fremstår stort og prangende. Gud har valgt at møde os i det, der i vore øjne er ringe og ubetydeligt

Gud vælger den ydmyge vej

**Jesu fødsel i Betlehem illustrerer Guds mønster:
Han udvælger det, der ikke ser ud af noget i menneskers øjne**

AF INGOLF HENCH PEDERSEN,
BIBELINSPIRATOR I BIBELLE-
SER-RINGEN

"Du, Betlehem, Efrata, du er lille blandt Judas slægter. Fra dig skal der udgå én, som skal være hersker i Israel; hans udspring er i fortiden, i ældgamle dage" (Mika 5,1).

De trådte ind i de gyldne sale på Jerusalems kongeslot. Endelig var de fremme ved målet. De glædede sig ved tanken om den gode middag, som de forventede, at kong Herodes ville diske op med, når de nu var rejst så langt for at være med til at fejre fødslen af et nyfødt kongebarn i Israel.

Menneskelig logik førte vismænd på afveje
Vi kalder dem de vise mænd. Men her måtte nogle af denne verdens vise finde sig i at blive taget ved hånden og som små børn lade sig lede ind på et helt andet spor end det, de selv havde valgt, da de søgte op på kongeslottet. De havde fulgt deres menneskelige logik i deres søgen efter jødernes nyfødte konge.

Men det var ikke deres egen visdom, som bragte dem frem til målet for deres søgen. Det var derimod det profetiske ord fra profeten Mikas bog, som de skriftkloge, som Herodes tilkaldte, heldigvis kunne citere for dem. Det førte dem ud på landevejen igen på vej mod en lille, ubetydelig flække, som hed Betlehem, og ved hjælp af stjernen blev de ledt det sidste stykke frem til deres længsels mål.

Hvor de dog kan ligne os andre, disse kloge og vise mænd. Vi har det ligesom dem med at rette blikket de forkerte steder hen. Vi har en medfødt trang til at ville søge det vigtige i livet i det, der er stort og prangende i vore egne øjne.

Den lille by Betlehem ligger få kilometer syd for Jerusalem i Judæas bjerge, som der her ses et udsnit af.

Men Gud overrasker os ved hele tiden at gå på tværs af vore tanker og planer, når han vælger det efter vores målestok ringeste som udgangspunkt for det allerstørste. Det kommer i vores øjne til at fremstå som så underligt bagvendt og modsigelsesfuldt.

Det var det, som skete julenat.

Med Betlehem som udgangspunkt
Det var på ingen måde uden fortilfælde, hvilket citatet fra Mika mere end antyder. Det, der skulle komme, ville komme som en gentagelse af noget, der var sket for længe siden, men som nu skulle få nogle endnu langt større dimensioner. Gud handler åbenbart efter et mønster.

Profeten Samuel var engang blevet sendt af Gud netop til det lille Betlehem, til bondemanden Isaj og hans sønner. Her skulle han salve en ny konge i Israel.

Den gamle profet må have kviet sig noget ved at drage ned til Betlehem. For kunne

det virkelig være rigtigt, at han skulle salve en konge fra sådan et sted og fra sådan en familie?

Men da han så Isajs ældste søn, Eliab, tænkte han straks, at der måske alligevel var mening i galskaben. For ham måtte det da være ... Men Gud sagde nej:

"Se ikke på hans udseende og højde; ham forkaster jeg, for det drejer sig ikke om det, mennesker ser på; mennesker ser på det, som de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet" (1 Sam 16,7).

Sådan blev den ene efter den anden af Isajs sønner ført frem for Samuel, men alle blev forkastet. Det var ingen af dem.

Til sidst måtte den yngste, David, kaldes hjem fra marken, og han blev salvet til konge i Israel. Den yngste, den i menneskers øjne ubetydeligste, blev udvalgt og salvet til Israels konge.

På den tid betød den geografiske herkomst meget for opfattelsen af en person. Men Gud ville igen udvælge en lilleputby som

Betlehem, når han ville lade noget stort træde frem. Byen beskrives af profeten Mika som "lille blandt Judas slægter".

Det betyder på godt dansk, at den ikke er værd at regne med i det gode selskab. Men Gud lader netop Betlehem i al dens ringhed og ubetydelighed være udgangspunkt for det, som af Mika beskrives som noget uendelig stort.

En endnu langt større konge
For herfra skulle der fremstå en mægtig hersker i Israel – større end alle denne verdens mægtige. Større end selv David. For hans udspring er "i fortiden, i ældgamle dage," siger Mika. Han er ikke alene en Abrahams søn og efterkommer. Det ville ikke adskille ham fra andre af hans folk. Vi skal endnu længere tilbage end til Abraham.

Jeg er ikke i tvivl om, at oversættelserne af 1931-oversættelsen af Bibelen ramte den rigtige forståelse, når de oversatte:

"Hans udspring er fra forud, fra evigheds dage".

Så kan vi heller ikke komme længere tilbage. Ordene gælder alene ham, som kunne sige: "Jeg er, før Abraham blev født" (Joh 8,58), og apostlen Johannes omtaler ham som den, der fra begyndelsen var hos Gud, og selv var Gud (Joh 1,1-3).

Det var Guds evige søn, som skulle fødes i en lille og ubetydelig flække ude på landet.

Mika fortsætter med at skildre ham som hyrden, der skal træde frem og vogte i Herrens styrke (Mika 5,3), og som fredens herre, som skal besejre folkets fjender (Mika 5,4).

Det hele smelter sammen i en forunderlig skildring af Guds Messias som omdrejningspunktet for alt i både fortid, nutid og fremtid, en skildring med forgreninger langt ud til Israels og hele menneskeheds historie.

Gud har vist mennesker den ydmyge vej
Samuel måtte gå til Betlehem for dér at finde den

unge mand, han skulle salve til konge i Israel. De vise mænd måtte lade sig lede til det samme undseelige sted i deres søgen efter jødernes nyfødte konge.

Har vi mon fattet, hvad vi skal lære af det?

Vejen til vore længsels mål skal vi ikke finde i det, som fremstår som stort og prangende i denne verden. Gud er gået den modsatte vej i sin søgen efter os, da han lod sig føde i Betlehem. Han har valgt at møde os i det, der i vore øjne er ringe og ubetydeligt.

Dermed har han vist, at han ønsker at møde os midt i vores svaghed og midt i vores menneskelighed, ikke i vores oppustede fromhed.

Sand spiritualitet handler ikke om at svinge sig op til Gud, men at lade sig lede til krybben i Betlehem og til korset i Jerusalem, hvor Gud har bøjet sig ned til os.

"Ak, søger de ydmyge steder, i støvet for frelseren græder, så får I vor Jesus i tale, thi roserne vokser i dale." (DDS 122, vers 6)

Manuel Vigilius; Jeg kan ikke længere bære nag over for en nabo, der har ødelagt min nattesøvn, en kollega, der har stjålet æren for veludført arbejde, eller en unfair ægtefælle

Vi skal også *vise* evangeliet

Jesus blev menneske og udfordrer os til ligesom ham både at fortælle og vise evangeliet

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Nogle kristne er meget optaget af, at troen kommer af det, som høres. Andre indvender, at "dit liv råber højere end dine ord." Men virkeligheden er, at begge parter har ret.

"Der er ingen modsætning mellem at bruge ord – og så at vise med vores liv, hvad disse ord betyder for os. Her er en dyb indre, organisk sammenhæng – præcis som vi finder det hos Jesus.

Sådan mener Manuel Vigilius, der er leder i Netværkskirken i Græsted, som hører til Københavnerkirken. Som global pressechef hos ISS er han professionel formidler, og ord fylder derfor rigtig meget i hans professionelle hverdag. Men som kristen fremhæver han vigtigheden af, at ord og handlinger følges ad.

"Jesus siger, at han har sendt os til verden, ligesom Gud sendte ham til verden. Det betyder, at vi – ligesom Jesus gjorde det – både skal fortælle og vise evangeliet."

Personligt brev fra Obama

Det er ikke altid så enkelt, men i alle kristne er et nyt menneske, der er formet af evangeliet, som ønsker at komme til udtryk i hverdagen. Grundlæggende handler det om at leve det ud, som lever i hjertet. Og når det nye menneske kommer til udtryk i hverdagen, vil det

Manuel Vigilius opfordrer til, at man lader sin glæde over evangeliet komme klart til udtryk gennem handlinger. For eksempel kan man skovle sne for naboen, klippe hans hæk – eller måske tage sig af hinanden på andre måder.

uundgåeligt vise evangeliet.

"Evangeliet viser mig, at Jesus på korset tog al min synd på sig og bar en evig straf i stedet for mig. Når jeg indser det, er det som at blive skubbet væk fra en løbsk lastbil, der ellers ville have smadret mig. Eller at få et personligt brev fra Obama – eller Dronningen eller Ronaldo eller Amy Adams – med et tilbud om uforbeholdent venskab!"

"Der er kun én sund reaktion på sådan noget: Dyb

lettelse, taknemmelighed, boblende glæde – der flyder over til andre. Så handler det for mig om ikke at undertrykke dette instinkt, men lade det komme til udtryk," forklarer Manuel Vigilius.

Jesus har brudt forbandelsen

Og hvad betyder det så mere konkret?

"Det betyder, at jeg ikke længere kan bære nag over for en nabo, der har ødelagt

min nattesøvn, eller en kollega, der har stjålet æren for en veludført opgave, eller en ægtefælle, der har været unfair. Det kan være, at synden skal adresseres, men jeg må først og fremmest bare tilgive."

"Jeg kan heller ikke være nærig med mine penge eller med anerkendelse og opmærksomhed. Jeg begynder at reagere på fattigdom og nød – både økonomisk og sjælelig. Jeg kan ikke lade være. Og når jeg gør det, vil

det alt sammen vise min næste, hvad evangeliet er," forklarer han.

I julen fejrer vi, at Gud blev menneske i Jesus. Det gjorde Gud for at opfylde alt det, som vi skulle opfylde, men ikke formår. Og han gjorde det på præcis de samme vilkår som os.

"Det var sådan, Jesus brød den herre-rolle, som synden havde fået i menneskers liv. Jesus var et menneske, som ikke adlød synden en eneste gang. Han adlød sin far. Så-

dan brød han forbandelsen for os og for verden. Det var også sådan, han knækkede nakken på Satan og alle hans strategier. Han lod sig ikke forføre af Satans løgne og løfter, der ligner kærlighed, men er rent, glødende had og foragt for Gud og mennesker," uddyber pressechefen.

Helstøbt og tiltrækkende

Men der var også et andet formål med, at Jesus blev et fysisk og konkret menneske. Bibelen kalder ham for "Guds udtrykte billede." Det betyder, at han både i ord og handling viste, hvem Gud egentlig var og er, og dermed udfordrer han os i dag til at gøre det samme.

"Et billede er jo ikke noget, man hører eller læser, men noget, man ser. Jesus viste Guds sindelag ved at opsøge 'de fortabte', de tydelige og åbenlyse moralske syndere. Han viste, hvad hans fars rige bestod i – kærlighed, kraft, befrielse, overflod – når han helbredte mennesker, uddrev dæmoner og mættede tusinder af mennesker."

"Jesus var helstøbt i alt, hvad han gjorde. Der var en dyb indre sammenhæng mellem det, han sagde, det, han var, og det, han gjorde. Og ved Helligåndens kraft virkede det overordentligt tiltrækkende på alle, der havde en erkendelse af egne brist og mangler, og de mødte tilgivelse, helbredelse, befrielse, ny retning og kraft hos Jesus."

Jesus har sendt os som fællesskab

Evangeliet kommer for alvor til udtryk i det kristne fællesskab. Det sker ifølge Manuel Vigilius i den måde, vi møder hinanden på, beder for hinanden, tager os af hinanden, ærer hinanden og giver især de "mindste", både i konkret og overført betydning, en stor og vigtig plads.

Derfor er det ofte først, når et ikke-kristent men-

neske kommer i nærkontakt med et kristent fællesskab, at hun eller han for alvor møder "Guds Rige", som er et helt andet værdisystem eller paradigme end det, man ellers møder, fordi det er formet af evangeliet, af Guds ånd.

"Verdens ånd gør forskel på folk og tænker mest på sig selv: Hvad jeg kan få ud

af det? Men Guds ånd byder alle velkommen – især dem, som ingen andre gider invitere indenfor. Hvor Guds ånd råder, er spørgsmålet: Hvad har Gud givet til mig, som jeg kan give videre til fællesskabet?" fastslår Manuel Vigilius.

Fællesskabet er en nøgle
Derfor er det kristne fælles-

skab en vigtig nøgle, når det handler om at nå længere ud med evangeliet.

"Mission er ikke for de få udvalgte, men for hele det kristne fællesskab. Og vi har hårdt brug for at forstå, at Jesus har sendt os sammen med hele den kristne menighed," mener Manuel Vigilius.

"Det kan ske gennem utal-

lige små dryp, som bunder i, at evangeliet har skabt en omsorg for vores lokalområde – en omsorg, som vil ud! Det kan være gennem kristne aktiviteter, men også ved at afholde et sms-kursus for byens pensionister, ved at engagere sig i den lokale borgerforening for at styrke fællesskabet i byen eller ved at hjælpe

til ved borgerforenings Skt. Hans-aften."

Hans egen erfaring er, at mennesker uden for kirken bliver taknemmelige for den slags initiativer, og mange spørger: "Hvorfor gør I det?"

"Og der findes jo ikke noget bedre oplæg til at fortælle evangeliet til andre end netop det spørgsmål."

brs

anmeldelser;

Egoisme forklædt som kærlighed

FILMANMELDELSE
AF KAJA LAUTERBACH

Bille August/SF Film:
Stille hjerte

Premiere: 13. november
2014

"Håbløs" er et rigtig godt bud, hvis man skal beskrive filmen *Stille hjerte* med et enkelt ord.

Håb er den eneste følelse, personerne i filmen ikke har, og den situation, filmen beskriver, er helt igennem håbløs og umulig.

Esther har en aggressiv form for sklerose, og hun og hendes mand, Poul, der er tidligere læge og har adgang til stærk medicin, har besluttet, at hun skal dø, før hun bliver til en grøn-

sag. Hun er endnu mobil, og medlidenhedsdrabet kan kamoufleres som et selvmord. Før hun skal dø, er familien samlet til en afskedsweekend.

Især de to voksne døtre, Sanne og Heidi, kommer ud på en følelsesmæssig rutsjebanetur, der rummer både en vis forståelse, ensomhed, sorg, vrede, frustrationer og desperation, men på intet tidspunkt glæde og tilfredshed – eller håb.

Esther forklarer sin beslutning som kærlighed til sin familie. Hun vil ikke ligge dem til byrde, når hun mister sin førlighed. Men filmen viser tydeligt, at Esthers beslutning er egoistisk. Døtrene får ikke lov til at ønske at være sammen med deres mor. Esther tiltager sig også retten til at bestemme, hvornår de skal

opleve at miste.

Normalt har man ikke indflydelse på, hvornår døden kommer. Filmen viser imidlertid, at ved aktiv døds-hjælp bliver døden tilkaldt som en tjener for den, der har besluttet ikke at ville leve mere.

Det lyder som noget positivt, men døden er en fjende. Det kommer tydeligt frem ved, at de otte familiemedlemmer nok er i samme hus, men reelt ikke er sammen. Døden, som endnu ikke er eksekveret, skiller dem ad som dybe kløfter. Jeg sidder tilbage med spørgsmålet, om der nogen sinde bliver slået bro over de kløfter.

Dygtige skuespillere giver et troværdigt bud på, hvordan man kunne reagere i en umulig situation.

På et tidspunkt spørger svigersønnen Esther, om

Weekenden bliver en følelsesmæssig rutsjebanetur for de to voksne døtre, Sanne og Heidi.

hun nu har haft tid nok til at forberede sig på at dø. Hun svarer, at det har hun gjort hele livet, for alle skal jo dø

engang. Han siger så: "Ja, men når man ikke kender tidspunktet, kan man glemme det."

Det fik mig til at tænke på sætningen: "Betænk livets korthed, dødens vished og evigheden længde."

Fornyende ord om Guds syn på mig

BOGANMELDELSE
AF SARAH ENGMARK

Sally Lloyd-Jones:
Hjertefryd – tanker, der glæder dit hjerte
ProRex 2014

224 sider – 199,95 kroner

Hjertefryd er en bog for børn i junioralderen og dem, der er ældre. Voksne må også læse med. Den er velegnet til familieandagtsbog eller begynderbog til egen andagt.

Bogen består af 101 korte stykker og lige så mange fantastiske tegninger. Hvert stykke indeholder et bibelvers, og der er glædeligt mange fra Det gamle Testamente. Bogen beskriver centrale emner om skaberværket, menneskets fald, Jesu redning, tro, tilgivelse, håb, det kristne liv, evigheden for at nævne nogle.

Gennem bogen tegnes et billede af Guds evige, uforanderlige kærlighed og hans glæde over "mig" det enkelte menneske.

Bogen er skrevet af briterne Sally Lloyd-Jones. Hun er

børnebogsforfatter, og andre af hendes bøger er også oversat til dansk blandt andet *Bamsebjørns bibel* og *Hvad Bibelen fortæller om Jesus*. Sidstnævnte er ligesom *Hjertefryd* illustreret af tegneren Jago. Hans streg er dragende, og hvert stykke har sin egen tegning, der passer perfekt til teksten.

Forlaget ProRex er udgiver og dækker en bred vifte inden for det danske kirkeliv. *Hjertefryd* passer godt ind i samlingen. Ordet om Jesus og hans fantastiske kærlighed skildres fra en lidt anden vinkel, end vi er vant til i vores LM-tradition. Denne variation fandt jeg

dejlig fornyende.

Vores samfund forsøger at få os til at leve efter uopnåelige standarder. Det er særligt hårdt for børn og unge. Vi præges også og kommer til at bedømme os selv. Også i vores forhold til Gud. Så har vi brug for at blive mindet om virkeligheden om "mig", som Gud ser den.

Et citat fra bogen: "for det handler ikke om os, og hvor stor en tro vi har. Det handler om ham (Gud), og hvor trofast han er". Gud giver os frit af den kærlighed, som Jesus har skaffet os adgang til. Vi er skabt til at leve i den kærlighed. Det giver hjertet noget at fryde sig over.

Væsentligt indspark om psykiske lidelser

BOGANMELDELSE
AF DANIEL BERNHARD

Emma Scrivener:
Min vej ud af anoreksi
Credo 2014

200 sider – 199,95 kroner

Stenalderkost, kokkedyst, Dukan-kuren, den store bagedyst, Gordon Ramsey, 5/2-kuren, fitness og ja, vi kunne fortsætte remsen længe endnu. Sundhed og kropsidealer fylder en del i manges hverdag.

I Danmark kæmper 75.000 personer med en spiseforstyrrelse (anoreksi 5.000) i et samfund, hvor hygge og noget at spise nærmest er symbiotisk og definerer livskvalitet eller mangler på samme. Her taler jeg ikke om de sultende i Nordkorea, men om vores næste her, vores allernærmeste relationer og blandt dem de spiseforstyrrede.

Emma Scrivener tager os med på en rejse ind i anoreksiens verden.

Emma voksede op i Belfast, Irland, i det, man vel kan betegne som en kernefamilie, selvom det begreb er lidt uklart efterhånden.

Anoreksien meldte sin ankomst, da hun var 13 år, og den pæne og intelligente pige blev hårdt ramt af de faste kernesymptomer: spisevægring, overmotionering med et kraftigt vægttab til følge og negativ påvirkning af hendes fysiske og mentale tilstand. Det minimale fødeindtag og vægttabet førte til vrangforestillinger omkring hendes kropsopfattelse, og tankerne kredsedede konstant omkring kalorieindhold og kalorieforbrænding.

Emma fortæller hudløst ærligt om, hvordan anorek-

sien tog magten fra hende og styrede hende fuldstændigt. Hun byggede en facade op og camouflerede sine anorektiske handlinger med undskyldninger og løgn.

Sprogligt set er bogen fremragende. Hendes livshistorie er ikke videre sensationel, men beskriver godt hendes kringledede vej fra gud med lille g til Gud. Om der findes anden kristen litteratur på dansk om anoreksi, er vist tvivlsomt, og derfor er denne bog også vigtig og tidssvarende.

Når vi taler om psykiske lidelser, træder vi som regel varsomt og ofte usikkert. Vi skal ikke bare forholde os til en konstateret somatisk sygdom, men til en lidelse, som ændrer ved/influencer på selve personligheden.

Bogen er derfor et væsentligt indspark fra Emma som beskriver en, for mange, lukket verden omkring et destruktivt selvcentreret væsen, anoreksien. En lidelse, som giver meget lidt plads til at "elske din næste som dig selv", og det er vist en lidelse, mange af os kan diagnosticeres med.

Linn Orlaug Øygaard; Mit håb er, at du trygt og sikkert kan sige, at din menighed ikke lider af et perfektionsideal

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Klip; Facebook-kulturen i menigheden

AF LINN ORLAUG ØYGAARD
I FAST GRUNNT, SKOTLAND

Har Facebook-kulturens forventning om det perfekte vandet indpas i vores forsamlinger og menigheder?

Vover vi først at vidne om Jesus og om, hvordan han redder os, når vi først er kommet over på den anden side af det svære ("puklen"), når problemerne er på afstand?

Hvor er ærligheden, når vi står midt i trængslerne? Hvor er vores råb til Herren om, at han må vise sig?

Dem holder vi for os selv i lønkommeret. Og det er der ingenting galt med. Men hvorfor ikke også vidne i menigheden om friheden til at råbe til Gud netop i de tider, hvor trangen til at råbe er størst?

Tror vi måske ikke, at Herren er til stede, også når vi ikke ser ham?

Å, hvor jeg har savnet at høre andre sige, at de har det vanskeligt, at de ikke forstår Gud, at de ikke ser ham, men at de tror, at han er der. For det er netop troen på, at han hører, som får os til at råbe. (...)

Hvor perfekt var Zakæus, da Herren ville spise mid-

dag hos ham? Og hvad med Nikodemus? Var han altid fuldstændig åben om sin støtte eller tro på Jesus? Hvor perfekte var Jesu venner, før han inkluderede dem og spise sammen med dem og hos dem? (...)

Pointen er ikke, at vi skal lade synden vokse og florere i vores menigheder. Selvsagt skal vi som menighed sammen kæmpe mod synden. Men jeg kunne ønske, at vi fik lov at se, hvordan syndere kunne vokse i vores menigheder. At syndere fik plads, at vi i vores menigheder ville vove at stå ved, at vi ikke er perfekte, vise vores sårbarhed.

Mit håb er, at du – efter at have tænkt igennem, hvordan din menighed er sat sammen, hvem der får plads på scenen, hvem der trives og hvordan kommentarerne om andre lyder – trygt og sikkert kan sige, at din menighed ikke lider af et perfektionsideal. At en friseret overflade ikke kendetegner vores menigheder i dag.

Så lad os kæmpe for, at Facebook-kulturen ikke invaderer vores forsamlinger og menigheder.

For Herren ser på hjertet, ikke på den perfekte overflade.

FOTO: PUGGAARD

» Klip; Intet er mere givende end at lære Bibelen udenad

AF CHARLES R. SWINDOLL
I BOGEN: GROWING STRONG IN THE SEASONS OF LIFE

Jeg kender ikke noget, som en kristen kan gøre, der er mere givende, end at lære afsnit fra Bibelen udenad.

Der findes ikke nogen enkelt vane, som giver større

åndeligt afkast!

Dit bønsliv vil blive styrket. Dit vidnesbyrd bliver skarpere og langt mere virksomt. Dine holdninger og dit livssyn vil begynde at forandre sig. Dit sind bliver mere vågent og opmærksomt. Din tillid og din sikkerhed bliver styrket, og din tro bliver grundfæstet.

bogomtale;

AF KAJA LAUTERBACH

Mogens S. Mogensen (red.): Religionsfrihed og religionsfølgelse
Ny Mission nr. 27
Dansk Missionsråd 2014

204 sider – 95,- kroner + porto
Alle Ny Mission-numre er tilgængeligt i digital format på DMR's hjemmeside: www.dmr.org

Den seneste tids udvikling, især i Mellemosten, har sat forfølgelse af kristne og andre religiøse grupper på dagsordenen. Bogen er tænkt som en introduktion

til dette emne, som en ressursesamling og som en inspiration til at engagere sig til fordel for religionsfrihed.

Carsten Hjorth Pedersen: Grib
LogosMedia 2014

160 sider – 199,95 kroner

Carsten Hjorth Pedersen har skrevet fem andagtsbøger for juniorer.

Grib er det første bind, som blev udgivet allerede i 1997. Nu er den opdateret og nyudgivet i samme format og layout som de øvrige bøger i serien: *Skyd, Kast, Scor og Vind*.

Målgruppen er de 9-13-årige. Bogen kan også bruges som familieandagtsbog, for både yngre og ældre kan sagtens være med.

Frede Møller: Brev fra Gud
Lohse 2014

320 sider – 299,95 kroner

Sognepræst Frede Møller har i et kirkeår prædikeret over søndagens episteltekster til folkekirkens første tekstrække.

Disse prædikener er blevet udgivet i *Brev fra Gud*.

Så vidt det har været muligt, har han trukket en linje

til søndagens evangelietekst. Det giver læsere mulighed for at se en sammenhæng med søndagens prædiken i kirken. Til hver prædiken foreslår Frede Møller nogle salmer, der passer til.

Mannakorn - forslag til bibellæsning
ProRex 2014

752 styk – 49,95 kroner

752 små "lapper" med vers fra Bibelen. Lige til at klippe fra hinanden og lægge i en krukke eller æske. Så kan man hver dag tage et mannakorn og læse det pågældende sted fra Bibelen.

leder;

Det handler om Jesus

"DA TIDENS FYLDE kom, sendte Gud sin søn," skriver Paulus meget stilfærdigt i det, vi kalder for det paulinske juleevangelium i Gal 4,4ff. Men virkeligheden bag de få ord er, at julen er et gigantisk drama, iværksat af Gud selv.

Gud fastlagde sin frelsesplan forud for skabelsen, og allerede på syndefaldets dag proklamerede han løftet om, at "kvindens afkom skal knuse slangens hoved". Hele Det Gamle Testamente er en lang fremadskridende beretning om, hvordan Gud gennem Israels folks historie fører sin frelsesplan igennem. Hvordan han i den ene kritiske situation efter den anden gentager sit løfte og holder fast i sit folk.

Og da tidens fylde kom, trak Gud igen i de store tråde: Kejser Augustus udskrev i sin magtfuldkommenhed en folketælling uden at vide, at han blot var Guds marionetdukke, der skulle sikre opfyldelsen af løftet om, at frelseren skulle fødes i Bethlehem.

Og Guds engle åbenbarede sig for Maria, Zakarias og Elisabeth, mens en "himmelsk hærskare" lovpriste Gud med hyrderne som undrende tilhørere.

HVILKET KOSMISK DRAMA! Og det hele handler om det lille barn i krybben. Dér ligger nemlig Guds søn, sendt til jord for at løskøbe os og gøre os til Guds børn (Gal 4,5-6).

Det er ham, der er det sande centrum i Guds årtusindlange frelsesplan og for julens dramatiske begivenheder.

Det er til hans ære, at englens lovpriste den trænnede Gud. Det er ham, det hele handler om!

DET UDFORDRER OS som Guds folk i dag på flere måder.

For det første til at lade denne virkelighed afspejle sig i vores julefejring. Vores juleforberedelser kan også være mange, og der er da også stor livskvalitet i, at vi i højtiden samles med vore kære. Lad os tage imod denne mulighed for en af Guds mange, gode gaver til os. Men lad os først og fremmest koncentrere os om Guds største gave til os: Jesus. Gud, der blev menneske for at frelse os. Det er meget mere værd end maden og de andre gaver.

For det andet til ikke at holde dette glædelige budskab hemmeligt. Evangeliet skal fortælles, og netop i juletiden er der muligheder, som ligger ligefor.

For det tredje: Vores opgave som Guds folk er ikke kun at fortælle evangeliet, men også at vise det, som det bliver beskrevet i artiklen på side 11. Julen er langt fra en glædens tid for alle. For mange brudte familier er den en vanskelig tid at komme igennem. Juleperioden er også højsæson for selvmordsforsøg.

Vi har alle mennesker i vores netværk, som har brug for, at evangeliet om Jesus Kristus bliver både vist og fortalt i denne jul.

Glædelig jul! Den handler jo om Jesus!

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

Kristelig Lægeforening søger
deltids kommunikationsmedarbejder
Se opslag på www.dkkkf.dk

Sdr. Lundgård Undervisnings- og Aktivitetscenter

Skoleleder / Lederpar

Vi er skole og bosted for 17-25 årige unge med særlige behov. Her har livsglæde og et kristent livssyn gode vækstvilkår. Skolen tilbyder bl.a. en STU uddannelse på 3 år med det primære mål at give de unge læring, indsigt og styrke til bedre at klare arbejds- og fritidslivets udfordringer.

Vi tilbyder:

- Et samarbejdsklima præget af gensidighed og gejst
- En medarbejderstab, der brænder for stedet og de unge
- Mulighed for god bolig på skolen
- Veludbyggede undervisnings- og fritidsfaciliteter
- En skole med tilhørende landbrug og minigartneri
- En velfungerende og engageret bestyrelse

Ønskede kvalifikationer hos dig /jer:

- Relevant pædagogisk og erhvervsrettet uddannelse (gerne indenfor landbrug)
- Praktisk og teoretisk undervisningserfaring vedr. unge med indlæringsvanskeligheder
- Erfaring med offentlige og andre samarbejdspartnere
- Engageret kristen livsholdning - jf. skolens vedtægter

Du kan hente flere oplysninger på skolens hjemmeside: www.sdr-lundgaard.dk.

Du er velkommen til at kontakte Gudrun og Ernst Skipper (som stopper pga. alder) på tlf. 9712 9110, og evt. aftale et uformelt besøg på skolen, Lundvej 32, 7400 Herning. – Du er også velkommen til at kontakte formanden på tlf. 2970 8785.

Ansøgningsfrist er den 5. jan. 2015 kl. 12.00.

Ansættelsessamtaler den 14. januar. Ansøgning sendes til skolens formand, Jens Ove Kjeldsen, Kølkevej 41, 7400 Herning. Mailadresse: byrjok@gmail.com

TEAMLEDER TIL TANZANIA

Kunne du tænke dig at lede LM's flok af missionærer i Tanzania, og har du syn for international mission, så se her:

LM søger en teamleder, hvis hovedopgave er at sikre medarbejdernes trivsel. Desuden at have kontakt med de lokale samarbejdspartnere og med baglandet i Danmark samt andre ad hoc opgaver. Se hele stillingsbeskrivelsen på dml.dk, og send din ansøgning senest 30. september til internationalejobs@dml.dk.

Ansættelse fra foråret 2015 – eller hurtigst efter – til eventuel forberedelse. Udsendelse til Tanzania i efteråret 2015 eller hurtigst efter til evt. sprogkursus og introduktion.

Vil du vide mere?

Kontakt vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm / csh@dml.dk eller missionskonsulent Kristine Bodilsen / kb@dml.dk

Randers Kristne Friskole

Søger en barselsvikar

Randers Kristne Friskole er en skole i udvikling, og i dag er vi 220 skole- og daginstitutionsbørn og 32 medarbejdere. Skolen har endvidere en skolefritidsordning og en musikskole.

Vi søger primært en klasselærer til mellemtrinnet, samt til fagene dansk og praktisk/musiske fag. Stillingen ønskes besat snarest dog senest den 1. marts 2015.

Ansættelsen sker i henhold til gældende overenskomst mellem Finansministeriet og LC. Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til skoleleder Finni Larsen tlf. 8642 0360 (skolen), 5124 0361 (privat).

Hele stillingsopslaget findes på skolens hjemmeside: www.randers-kristne-friskole.dk.

Esajasskolen søger viceskoleleder

Da vores viceskoleleder gennem 11 år har fået andet job, søger Esajasskolen en ny tillidsvækkende og kompetent viceskoleleder til tiltrædelse den 1. marts eller snarest muligt derefter.

Der er tale om en fuldtidsstilling bestående af pædagogiske såvel som administrative ledelsesmæssige opgaver evt. suppleret med et mindre antal undervisningstimer alt efter aftale.

Der henvises til detaljeret jobbeskrivelse på vores hjemmeside www.esajasskolen.dk

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til skoleleder Dan Crillesen på tlf. 36 32 10 01/60 61 06 60.

Ansættelse sker efter overenskomst mellem Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation.

KURSER 2015 Ordet danske hus et center til bibelglæde

GA IKKE GLIP AF Bibelkurser ved Genesret Sø

Ønsker du at udforske Bibelen og få større glæde ved at læse i den? Så er disse kurser en enestående mulighed for dig. Det unikke ved kurserne er, at der undervises i Bibelen både i undervisningslokalet og »on location« - der, hvor det foregik.

Minibibelskole for voksne : 26/4—10/5

Tema: Guds frelsesplan
Ledelse: Laura og Niels Nygaard
Undervisning: Jan Frost og Filip Eero samt lokale undervisere
Målgruppe: Voksne på 30 +

Kursus for kristendoms lærere: 10/5 —17/5

I samarbejde med Kristent Pædagogisk Institut
Ledelse: Morten Vartdal
Undervisning: Carsten Hjorth Pedersen, Morten Vartdal samt lokale undervisere
Målgruppe: Lærere

Bibelkursus: 14/6—26/6

I samarbejde med Luthersk Missions Højskole
Tema: Det Nye Testaments jødiske baggrund
Ledelse: Ole Andersen
Undervisning: Henrik Nymann Eriksen og Ole Andersen
Målgruppe: Alle

Rekvirer program for de enkelte kurser på kontor@ordetogisrael.dk eller 86987912

For mere info samt tilmelding:
www.ordetogisrael.dk

mindeord;

Den 14. nov døde Sigfred Anthonsen, Ølgod, 84 år gammel.

"Tænk på jeres ledere, som har talt Guds ord til jer, betragt udfaldet af deres livsløb, og efterlign deres tro."

Med disse ord vil vi med tak minde Sigfred og den tjeneste, han øvede iblandt os. Sigfred var med sit liv et forbillede for os i tro og tjeneste, og vi har nu mistet en vejleder, forbeder og ven.

Sigfred blev i 1961 gift med Ella. Sammen drev de et landbrug ved Krusbjerg. De fik ikke selv børn, men mange børn har i deres hjem fået noget med, som de aldrig glemmer. Søskendebørn kunne ved minde-samværet fortælle om rige ferieminder. Her var humor og fantasi, kærlighed og hjertevarme.

"Jesus har altid været i jeres hjem, og tjenesten i

Guds rige havde altid førstepladsen."

Sigfred var blandt andet formand for LMU i 16 år og for LM-kredsen i Krusbjerg i 12 år. Han havde så meget at dele med os andre. Det centrale for Sigfred var ordet om korset. At Jesus havde frelst os fra vore synder. Det var det evangelium, han levede i og vidnede om.

Karin og
Børge Haahr Nielsen
Ølgod

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Et passende omfang vil være 1.000 anslag inklusive mellemrum – med mindre særlige forhold gør sig gældende. Er det længe, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

LAD BIBELGLÆDEN FORTSÆTTE I 2015...

En bibellæseplan fra Bibellæser-Ringen giver forklaringer til Bibelens tekster og hjælper til en god struktur på din bibellæsning.

BIBELNØGLEN: Læseplan til voksne, hvor der til hver dag i året er en refleksion og en forklaring til en bibeltekst.
Abonnementshæfte: 259,- om året, studerende 159,- om året
Mail eller app: 150,- om året

U13: Kom med i Lasse Stifinder og Agent Fårs univers, hvor man går på opdagelse i Bibelens mysterier og løser sjove opgaver.
Abonnementshæfte: 189,- om året.

Find flere ressourcer på BLR.dk

**BIBEL
LÆSER
RINGEN**

Lys på min sti

BESTIL PÅ
BLR.DK

penta byg a/s

HOVED- OG TALENTPREISER

pentabyg.dk

Johannes Pedersen; Vi er fælles om at synge budskabet om Jesus som vores frelser og forsoner. Vi vil gerne lovsynge ham for frelsen

Liv i klassisk kor gennem 70 år

Vestjysk kor vil gerne støtte forkyndelsen af Guds ord

AF OLE SOLGAARD

Uden brug af mikrofoner fyldes mødesalen af engageret og tydelig sang fra de knap 20 korsangere på scenen: "Kristus, du Guds lam, som blev knust for os, du er værdig al lov og pris."

Det er ELM-koret, der medvirker ved efterårsmødet i Evangelisk Luthersk Missions (ELM) missionshus i Skjern. Det er sket adskillige gange før. Koret har nemlig sin base i samme hus, og det har eksisteret uafbrudt siden omkring 1945. Den slags findes der vist ikke mange af.

Koret har holdt fast ved sine gamle idealer om et klassisk evangelisk indhold, men der er også sket en musikalsk fornyelse. Tidligere gik koret under navnet Skjern-Hemmet Strengekor, men den strengekorsagtige stil har måttet vige scenen. Nu synges der primært firstemmig sang med klaverledsagelse.

frelsen," siger korjubilaren.

Løbende fornyelse

Han forklarer, at koret gerne vil være med til at festliggøre nogle arrangementer i det vestjyske område, og at de med deres sang ønsker at støtte forkyndelsen af Guds ord. Det sker typisk i forbindelse med møderækker i ELM, IM eller LM og ved to årlige andagter på plejehjemmet Klokketjerg.

Korets 20 medlemmer er ligeligt fordelt mellem mænd og kvinder, og de er jævnt fordelt i alderen mellem 35 og 75 år. Koret øver hver anden uge, og man er altid i gang med at indøve et par nye sange, så der løbende sker en fornyelse af repertoiret. Cirka 10 gange om året er koret ude at synge.

De seneste 10 år har ELM-koret, der består af folk fra ELM, LM og IM, haft glæde af musiklærer Allan Clausen som deres dirigent. Sammen med Birte Winberg og Kirsten Pedersen leder han korets aktiviteter.

ELM-koret synger typisk ved møderækker i missionsforeninger i Vestjylland.

Repertoiret indeholder både nye og gamle salmer og åndelige sange samt nogle lettere rytmiske sater. For tiden synger man en del nyere sange af engelske Stuart Townend og irske Keith Getty.

Men der synges altid på dansk.

Kormedlem i 50 år

Johannes Pedersen hiver en gammel falmet kolonnebog op af tasken og forklarer, at hvert kormedlem i sin tid

sirligt skrev noderne ned i sådan en bog. Han er ikke ked af, at man i dag i stedet bare kan købe noderne.

Han er en af dem, der har været med i koret i mange år – 50 år i år. Som 16-årig kom han i 1964 med i for-

bindelse med en øveaften i hans hjem. Og det har siden haft stor betydning for ham.

"Vi er fælles om at synge budskabet om Jesus som vores frelser og forsoner. Vi vil gerne lovsynge ham for

FOTO: OLE SOLGAARD

Organisationstalent i ledelsen

Det er godt, at ikke-forkyndere er med i ledelsen i kristent arbejde, mener kendt bornholmer

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Der er både behov for prædikanter og ikke-forkyndere i ledelsen i kristent arbejde. Ledelse skal nemlig ikke kun handle om forkyndelse, men også om det daglige arbejde.

Det mener Niels Chresten Andersen fra afdelingsstyrelsen på Bornholm, der er en af LM's syv afdelinger på landsplan. Her har han været med siden maj i år.

"Jeg er sikker på, at Gud også giver nådegaver og udruster nogle af os til at lede og organisere, uden at det nødvendigvis indebærer forkyndende opgaver".

Mange kasketter

Den 55-årige Niels Chresten Andersen er en mand med mange kasketter. Han

Som aktiv i meget politisk og administrativt arbejde tilbringer Niels Chresten Andersen megen tid på sit kontor.

er både ægtemand og far og aktiv i Kirken på Klippen, der er en frimenighed i Østermarie under LM.

Samtidig er han en offentlig person, der ofte er i medierne på grund af sit arbejde med EU-oplysning på Bornholm, internationalt samarbejde samt arbejdet

for at inddrage borgerne i kommunalbestyrelsens arbejde.

Han er også aktiv i Kristendemokraterne og tidli-

gere i Kristeligt Folkeparti, hvor han både var partisekretær fra 1987-1994 og spidskandidat ved EU-valget i 1994.

mit bibelvers;

AF PETER OLSEN
HILLERØD

"Jeg husker, at du siger: 'I skal søge mit ansigt!' Herre, jeg søger dit ansigt" (Sl 27,8).

Den, der tror på Gud, kender til dette "at søge Hans ansigt". Når vi beder til Gud, citerer vi ikke bare bønner, som vi har lært udenad. Nej, vi kender ham, som vi taler med, og nu træder vi ind for hans ansigt. At bede til Gud er at tale med ham, som den ene person taler med den anden.

Til Abraham sagde Gud: "Du skal vandre for mit ansigt" (1 Mos 17,1). Det betyder ikke bare: Du skal holde mine bud. Det betyder også: Du skal leve i en stadig samtale med mig.

Profeten Elias sagde flere gange, at han stod for Guds ansigt (1 Kong 17,1; 18,15). Den autoriserede danske bibel gengiver det sådan, at Elias stod i tjeneste hos Gud. Men som englen Gabriel (Luk 1,19) og som selveste Visdommen (Ordsp 8,30) stod de hellige i Israel virkelig for Guds ansigt og i hans fortrolige råd. De talte med Gud.

Dette er, hvad du gør, når du beder til ham. Og Gud siger det selv til dig: Du skal søge mit ansigt!

PRIVATFOTO

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Anne-Lene Olofson og medicinstuderende Amalie Bach Dybdal

Pebernødde-perfekt jul

AF AMALIE BACH DUBDAL
AARHUS

Det her med jul. Vi tænker hvert år på, at nu skal vi "jo huske, hvad

det hele drejer sig om!" – og okay, hvor kan det være svært at holde fokus på Jesus til jul. Der er gaver, glimmer, overflodsagtig mad, en masse hygge, man skal nå, for at det bliver en perfekt jul. For det skal det jo være. Perfekt. Glitrende. Brunkageduftende. Og samtidig skal vi have Jesus til at være centrum for det hele. Det er ret svært at have dét på plads i hovedet på samme tid.

Men jeg bliver nødt til at stille dig dette spørgsmål: Hjælper det dig at fokusere på Jesus, når alle nisser er pillet ned i butikkerne? Okay, ikke helt fair, når der så kommer et mylder af fyrværkeri op i stedet. Men så når nytåret er ovre? Nå jo, så er der januarudsalg. Men efter det, så må der da være bedre plads til Jesus. Ikke?

Jeg tror ikke, at det, at vi er dårlige til at holde fokus det rigtige

sted, er en forestilling reserveret til slutningen af hvert år. Vi bliver hele tiden distraheret. Selv de gode ting som at glæde dem, man elsker, med fin pynt, gaver og mad kan være med til at opsluge al vores tankegang.

Hvad kan vi gøre? Gud har aldrig forbudt os at være glad for dette liv – tværtimod. Men han ønsker at være hjørnестenen i det hele. At vi skal lade os fylde af ham, af hans

sandhed, af hans måde at se livet og evigheden på. Og ofte betyder det også, at vi må skille os ud fra verden.

Så måske skal julen ikke være så pebernødde-perfekt – i stedet får Jesus lov til faktisk at få den plads, han skal have i julen.

Og endnu bedre: Hver dag hele året rundt. Bed ham skabe sig plads igennem i vores distraherede liv.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 20. december 2014

lm LUTHERSK MISSION
tro & mission
inspiration | nærvær | holdning
23 | 19. december 2014
Årgang 114

Aaron Keyes på MissionWorship: Jesus gjorde mere end blot at formidle informationer videre til sine disciple. Han vandrede med dem og underviste gennem sit eksempel.

Gladelig jul;
Tro & Missions redaktion ønsker alle læsere en gladelig jul og et godt nytår.
Avisen udkommer igen i 2015 med artikler, vidnesbyrd og nyheder – første gang den 16. januar

Manuel Vigilius siger, at det kristne fællesskab er en vigtig nøgle, når det gælder at nå læn- gere ud med evangeliet

Solveig og Søren Erik- sen flytter til Grønland. Han er ansat af Sø- mandsmissionen som opsigende evangelist

Lars Schmidt er volon- tør i Tanzania. Jul uden ydre pynt hjælper ham til at holde fokus på det, julen handler om

..... 11

..... 9

..... 3